

ΑΠΟΜΑΧΟΣ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

Εκδιδόμενον προς όφελος τῶν ταμείων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τοῦ Ἑλλ. Στρατοῦ

ὑπὸ τοῦ ὑπολοχαγοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ Σ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑ,

εἰσηγητοῦ τοῦ Πυροβολικοῦ παρὰ τῆ Ἰπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν.

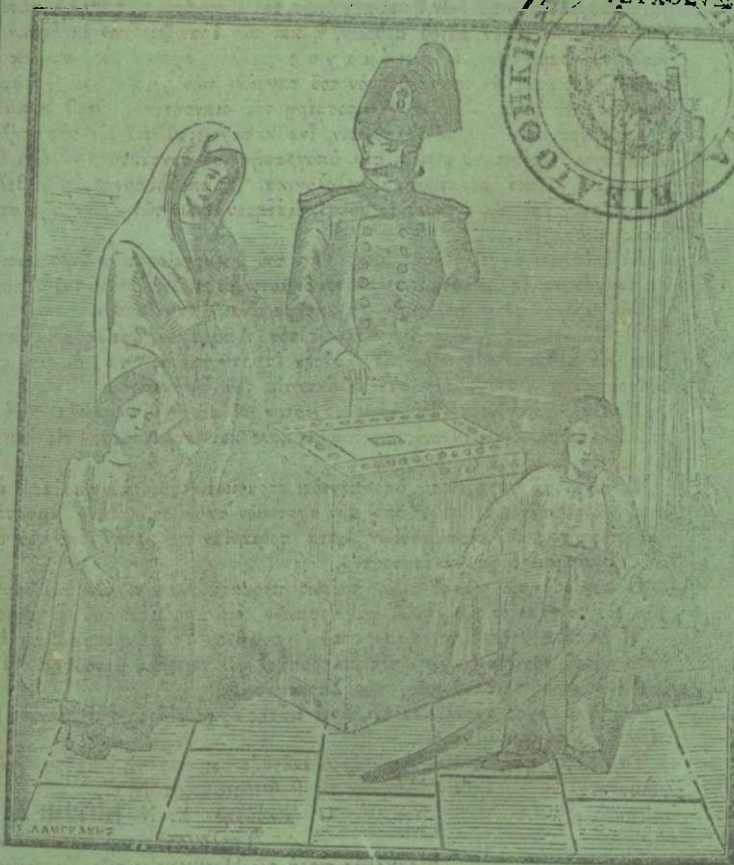
« Δύο παῦτα ἐκ τῶν ξένων τοῖς ἀνθρώποις ἀρέσθαι καὶ λίστα, τὸ τε ἀληθεῖν καὶ τὸ εὐεργετῆν » (Πυθαγόρας)

« Ὁρφατῶν καὶ χηρῶν ἀναλήψαι, καὶ ὄσον ἀμαρτωλῶν ἀφαιεῖ » (Ματθ. 143)

ἜΤΟΣ Α.

(ἸΟΥΛΙΟΣ)

ΤΕΥΧΟΣ Δ

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ.

1857.

ΔΙΑ τοῦ ἐπὶ ΣΚ'. Νόμου τῆς 24 Ἰανουαρίου τοῦ 1853 ἐτους συνησθέντος τμησίων ὑπὲρ τῶν γηρῶν καὶ ὄρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ἐποχῆς. Διὰ τοῦ νόμου τούτου προσδιορίσθη κρῆσις τις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ δὲ κρῆσις αὕτη, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ μόνον τακτικὸν εἰσόδημα τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου τμησίου, εἶναι τῶν οὐκ ἐπιπλέον μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἡδὴ ἐτῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ τμησίου τούτου, τὴ κεφάλαια αὐτοῦ ἀνέδθησαν μόλις ἐπὶ ὄραχ. 115,944,2)00.

Ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς μέχρι τοῦδε συνέδραμεν ἐκτάκτως τὸ τμησίων τοῦτο, ἤτοι τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν στρατιωτικῶν, οἵτινες ὑποκείμενοι εἰς πλείστας βλάβας κακοχῆρας τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, γίνονται ἄματὰ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς φιλάτης πατρίδος, τολμῶντες προτρέπομεν ἡμεῖς, οἱ μὴ ἔχοντες ἀργύρια, τοὺς κόπους ἡμῶν ἐκείδοντες ὑπὲρ τοῦ τμησίου τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν τοῦ στρατοῦ, σύγγραμμα στρατιωτικῶν περιοδικῶν, ἐπιγραφόμενον **ΑΠΟΜΑΧΟΣ**.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο μέλλει ἐκδοθῆσαι ἀπ᾽ αὐτοῦ μηνός, καὶ σύγκεισθαι ἐκ δύο τυπογραφικῶν φύλλων, ἢ καὶ πλείονων, ἐὰν αἱ συνδρομαὶ συγχωρήσῃσι τοῦτο. Ἐκτός τῶν ἰδίων αὐτοῦ ἄρθρων, ἢ καὶ τῶν ἐρανιζομένων ἐκ ζήνων περιοδικῶν συγγραμμάτων, ὁ Ἄπομαχος μέλλει ἔχειν τὰς στήλας αὐτοῦ δωρεὰν ἀνοικτάς εἰς πάντα βοηθῶν τοῦ τμησίου τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν, ὅσας, ὡς καὶ ἡμεῖς, ἐπιθυμῶμεν νὰ προσφέρῃ τὰς διανοητικὰς αὐτοῦ βουλάς.

Τὰ ἄρθρα, ὅσα τυγχόν πεμφθῆναι, ἵνα καταχωρηθῶσιν εἰς τὰς στήλας τοῦ Ἄπομάχου, πρέπει νὰ φέρωσι τὴν ὑπογραφήν τοῦ συντάκτου, νὰ ᾖσι δὲ ἐπιστημονικὰ, εἰδικὰ, στρατιωτικὰ, φιλογικὰ, ἢ ἀποβλέποντα τὴν βελτίωσιν τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας αὐτοῦ, διατηρουμένων τῶν ὅρων τῆς στρατιωτικῆς παιδαγωγίας.

Αἱ ἐπίσημοι ἀγγελίαι τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ὅσαι τυγχάνουσι δημοσιεύσεως, μέλλουσι δημοσιεῦσθαι ὑπὸ μόνου τοῦ Ἄπομάχου. Πᾶν ἄρθρον φέρον πολιτικὸν χαρακτῆρα εἶναι ἀπαράδεκτον.

Οἱ θέλοντες νὰ γράψωσιν ἄρθρα εἰς τὸν Ἄπομαχον, ὄφραίτουσι ν' ἀποστέλλωσι τὰ ἄρθρα αὐτῶν πρὸς τὸν ἐκδότην ἐν Ἐννεσίᾳ, τὰ δὲ μὴ φέροντα ὑπογραφήν μέλλουσι θεωρεῖσθαι ἰδιωκτησία τοῦ Ἄπομάχου.

Ἡ συνδρομὴ γίνεται ἐπὶ ἑξ τοῦλάχιστον μηνῶν. ἡ δὲ μηνιαία τιμὴ αὐτῆς προσδιορίζεται, διὰ μὲν τοῦς ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν εἰς λεπτὰ 50. διὰ πάντα δὲ ἄλλων εἰς δραχμὴν.

Ἡ συνδρομὴ χορηγεῖται, ὑπὸ παντὸς στρατιωτικοῦ, διὰ μηνιαίας ἐκ τῶν ἀποδοχῶν αὐτοῦ κρατήσεως ὑπὸ τῶν σχετικῶν τμησίων, ἅτινα ἀποστέλλουσι τὰς κρατήσεις διὰ γραμματίων κατὰ τριμηνίαν πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ τμησίου τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν ἐπιτροπὴν.

Οἱ συνδρομηταὶ πάσης ἄλλης τάξεως προκαταβάλλουσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς τὸ τμησίων τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ αὐτοῦ τμησίου.

Ἡ δαπάνη τῆς συντηρήσεως τοῦ Ἄπομάχου θέλει χορηγεῖσθαι ἐκ τῶν ὑπὲρ αὐτοῦ συνδρομῶν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ τμησίου, μενούσης διὰ τοῦτο ὑπολόγου πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Ἄπομαχος ἀνταλλάσσεται ἀντὶ πάσης ἐφημερίδος καὶ παντὸς ἄλλου περιοδικῶν συγγραμματος.

Τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ Ἄπομάχου ἐκδοθήσεται ἅμα τῇ ἐπιτροπῇ τῶν ἀγγελοῦν. Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Φεβρουαρίου 1857.

Ὁ Ἐκδότης Σ. Ν. ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ.

Ἐπιμελητὴς τοῦ πυροβολικοῦ

Βίσηγητὴς κατὰ τῆ Ἰπουργεῖου τῶν Στρατιωτικῶν.

ΑΠΟΜΑΧΟΣ.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚῶΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚῶΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

« Δύο ταῦτα ἐκ τῶν θεῶν τοῖς ὄρφανῶν καὶ χήρῶν ἀναλήψεται ὑπὸ τῶν ἀποδοχῶν δέδοται κίλλιστα τὸ τε ἀποδοχῶν καὶ τὸ εὐεργετῆν » (Πυθαγόρας) (ψαλμὸς 145 § 9.)

Τεύχος. Δ'. ΑΘΗΝΗΣΙ, τῇ 30 Ἰουλίου 1857 ἔτος

Περὶ Μονίμου Στρατοῦ.

Πολλάκις ἐδημοσιεύθησαν ἐκθέσεις ὑπὸ διαφόρων, ἐν αἷς πανταχοῦ τῶν ἑλλήνων ἐπροσπάθησαν οἱ γράψαντες ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἡ διατήρησις μονίμου στρατοῦ ἐν πάτῃ ἐπικρατεῖα εἰς οὐδὲν ἄλλο χρησιμεῖ, ἢ εἰς τὸ νὰ ζῶσι τινες ἐκ τῶν ἰδρωτῶν τῶν ἄλλων, παρὰ τὸ δίκαιον καὶ τὴν οἰκονομίαν πάσης ἐπικρατείας, ἢ εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ αὐθαίρετον τῶν ἡγεμόνων πρὸς κατάθλιψιν δυστυχῶν λαῶν.

Αἱ καταπληκτικαὶ αὐταὶ ἐνστάσεις κατὰ τοῦ μονίμου στρατοῦ ἐμποιοῦσιν ἀληθῶς εἰς τὸν ἀναγινώσκοντα ἐμπρώτοις δεινὴν τινα ἐντύπωσιν ὑπὲρ τοῦ ἐπιχειρήματος, καὶ ἀπηνῶς προκαταλαμβάνουσι πᾶσαν διάνοιαν, ἥτις ἀδυνατεῖ νὰ ἐμβρατεύσῃ εἰς τὴν ἔννοιαν αὐτῶν, ἢ εὐχερστεῖται νὰ συμφωνῇ κατ' ἐκείνου, ὅστις φαίνεται ὅτι προσβάλλει τὰ ἠθικὰ καὶ ὑλικὰ τῆς ἐπικρατείας συμφέροντα.

Ἄλλ' ἡ ἐντύπωσις αὕτη δὲν δύναται νὰ ἐκφοβίσῃ καὶ τὰς διανοίας ἐκείνας, αἵτινες ἐξετάζουσι τὰ πράγματα ὑπὸ ὅλας αὐτῶν τὰς ὕψεις, ὡς ὁ καλὸς φιλόσοφος, ὅστις οὐδέποτε ἀποφάινεται περὶ τῆς αἰτίας παντὸς φαινομένου, πρὶν ἢ συνάψῃ καὶ παραβάλλῃ καλῶς τὰ μερικὰ φαινόμενα, ἐκ τῆς ἀθροίσεως τῶν ὁποίων ἐκφέρει ἀκολούθως τὸ ἀλάνθαστον πόρισμά του.

Διὰ ν' ἀποφανεθῇ τις ἄνα ἀλάνθαστως κατὰ τοῦ σφικτεροῦ τῆς αἰτίας τῆς παραγωγούσης τὸν μονίμον στρατὸν, ἀνάγκη, πᾶσα νὰ ἀναδράμῃ καὶ ἐξερευνησῇ ἐσκεμμένως ὅλα τὰ μερικὰ φαινόμενα, εἰς ἃ ὑπέκυψαν ἀπὸ τῆς νηπιότητός των μέχρι τοῦ ἐντελοῦς διοργανισμοῦ των, αἱ κοινωνικαὶ φάσεις τῆς ἀνθρωπίνου ζωῆς.

Ὅθεν ἀνατρέχοντες εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ παρελθόντος ἀνακαλύπτουμεν ὅτι οἱ πρῶτοι τῆς γῆς ἄνθρωποι ὑπῆρξαν ὄντα δυστυχῆ, πόρρω ὄντες τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν, καὶ ὅτι καταγιγνώμενοι εἰς τὸ ν' ἀνευρίσκωσι τὰ μέσα τῆς ἀπολύτου συντηρήσεως,

καὶ ζῶντες ἀπὸ τῶν καρπῶν τῶν δένδρων καὶ τῶν κρεάτων τῶν θηρίων οὐδὲν ἐλογίζοντο τὰ περαιτέρω, φερέμενοι τῆδε κἀκείσε ὡς καὶ αὐτὰ τὰ ἄλογα ζῶα.

Τὴν ἀποκεχωρισμένην καὶ κτηνώδη ταύτην κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπινου γένους, τὴν ὁποίαν μετὰ φρίκης ἀναλογιζόμεθα σήμερον, οὐκ ἠδύνατο βεβαίως νὰ ἀνεγθῆ ἐπὶ πολὺ τοῦ ὑψίστου ἢ θεῖα πρόνοια διὰ τὸ τελειότερον αὐτοῦ πλάσμα, ὡς οὐδὲν τέλειον παρέχουσαν. Κατὰ συνέπειαν ἐδέχθη νὰ ἐμβάλη εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς ἀπὸ κοινοῦ συντηρήσεως, καὶ ἀναδείξῃ εὕτως εἰπεῖν, ἐκ τοῦ πλῆθους ὄντα τινὰ διαφέροντα τῶν λοιπῶν κατὰ τε τὸ τέλειον τῆς διαγιώσεως καὶ τὴν σωματικὴν ἰσχὺν τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἀναγνωρισθῶσι μετὰ τῶν διεσκιρισμένων ἀτόμων ὡς ἀναγκαῖα καὶ ἀνυπόθευκτα συνενώσεως κέντρα.

Ἐν τῆς ἀναγκαστικῆς ταύτης περιστάσεως παρήχθη ὁ ἄρχων καὶ ἀρχόμενος, ἢ πρὸς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἐνεργεῖα, καὶ ἡ καθ' ἑμᾶς διαίρεσις, ἥτις ἀναδειχθεὶς τὴν εὐγενῆ τῆς ἐθνικότητος ἀρχὴν ἐπήνεγκε τὴν ἀνάγκην τῆς διαίρεσεως τῆς γῆς εἰς χώρας καὶ κράτη παραγαγούσα οὕτω τὸν μὲν ἀπλοῦν ἄρχοντα εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ βασιλέως καὶ νομοθέτου, τὸ δὲ πλῆθος εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ὑπηκόου. Καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς γεννήσεώς των αἱ φυλαὶ ὁμοθυμαδὸν ἀπῆρταν καὶ τὸ ἔθνος καὶ τὸν στρατὸν αὐτοῦ. Ζῶσαι δὲ ἐν τῷ μέσῳ τῶν δασῶν καὶ τῶν σπηλαίων καὶ μακρὰν παιτὸς ἀνθρώπινου αἰσθήματος εἰς οὐδὲν ἄλλο κατεγίνοντο, ἢ εἰς τὸ πορίζεσθαι τὰ καθημερινὰ ὄλοσχερῶς ἀγνοοῦσαι καὶ γεωργίαν καὶ ναυτιλίαν καὶ βιομηχανίαν, καὶ ἐμπόριον καὶ πᾶν ἄλλο τείνον εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀφοῦ ὁμοῦ ὁ κοινωνικὸς νοῦς ἤρχισεν ἀναπτυσσόμενος ἐκ τοῦ χρόνου νὰ ἀναγνωρίζῃ ὅτι πάντα ἐδημιουργήθησαν ὑπὸ τῆς θεῖας προνοίας πρὸς χρῆσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἀνεζωπορήθη φυσικῶς ἐν αὐτῷ καὶ τὸ αἶσθημα νὰ τὰ κατὰσχῆ καὶ νὰ τ' ἀποκαταστήσῃ οὐχὶ πλὴν δι' ἑαυτὸν μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἀπογόνους αὐτοῦ ἐπωφελῆ. Ἐν ταύτῃ τῆς ἀγαθῆς ἐμπνεύσεως ἐγενήθη ἡ εὐτυχῆς ἀρχὴ τῆς συζήτησεως, καὶ τῆς συμπαιδείας καὶ ὀφειλῆς τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα καὶ τ' ἀνάπαλιν. Ἐκτοτε τὸ ὄπλον, ἢ περὶ μέγροι τοῦδε ἐθεωρεῖτο ὡς τὸ μόνον μέσον τῆς ὑπάρξεως, ἔπεσε κατὰ πολὺ ἐκ τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἦλθον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀνθρώπου συμβοηθεὶ ἀγαθὸν τὸ ἄροτρον καὶ ἡ δίκελλα, καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς φοβερᾶς θαλάσσης ἐπῆλθε τὸ μονόξυλον τοῦ πρώτου ναυτοῦ, ὅστις πρὸ μικροῦ οὔτε τὴν θέαν αὐτῆς ὑπέφερε.

Τῶν εὐτυχῶν τούτων γεγονότων ἀπόρροια ὑπῆρξαν ὁ ἐμπορικὸς βίος καὶ ἡ βιομηχανία, ὥστε πᾶσα φυλὴ, ἢ ἐπικρατεία, ἐκ τῶν

βιμάτων τούτων τῆς προοδευτικῆς ζωῆς, διετέθη εἰς τάξεις ὡς ἐκ τῶν ἔργων· καὶ οἱ μὲν ἐργαζόμενοι τὴν γῆν ἀπετέλεσαν τὴν γεωργικὴν, οἱ δὲ κατεργαζόμενοι τὴν ὕλην τὴν βιομηχανικὴν, οἱ δὲ τὰς θαλάσσας πλέοντες τὴν ναυτικὴν, καὶ τέλος οἱ ἐκ τῆς συναλλαγῆς πορίζόμενοι τὰ τοῦ βίου τὴν ἐμπορικὴν.

Ἄλλ' ἐπειδὴ κύκλιον τῶν φιλέργων φυλῶν διέμενον φυλαὶ ἄλλαι ὀκνηραὶ, αἰτινὲς ἀθρόαι ἐπέπιπτον αἰθνης εἰς τὰς χώρας αὐτῶν ἀρπάχουσαι πᾶν ὅ,τι αὐταὶ ἐκ τῶν ἔργων αὐτῶν συνήγαγον, ἠναγκάζοντο ἅπασαι αἱ τάξεις τῆς πολιτείας, ἐν παρουσίᾳ περιπτώσει νὰ ἐγκαταλείπωσι τὰ ἔργα των καὶ νὰ τρέχωσιν εἰς τὰ ὄπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς τε περιουσίας καὶ ἐλευθερίας των. Κατὰ δυστυχίαν ὁμοῦ ἀσθενῶς μεταχειριζόμενοι αὐτὰ ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὡς πάρεργον ἔχοντες τὴν χοῆσίν των, ἢ ὀλοσχερῶς ἠτῶντο καὶ ἐξηνδραποδίζοντο, ἢ ἔχανον πᾶν ὅ,τι ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῶν συνήγον, καταστρεφόμενων οὕτω τῶν τε μέσων τῆς συντηρήσεως καὶ τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

Ἐκ τῆς φοβερᾶς ταύτης ἀνάγκης ἐπήγαγεν ἡ ἐπωφελῆς ἰδέα τῆς διατηρήσεως τάξεως εἰδικῆς, καθῆκον ἐχούσης τὰς πολεμικὰς ἀσκήσεις, τὴν τελειοποίησιν τῶν ὄπλων, καὶ τὴν καλὴν αὐτῶν χρῆσιν, ὥστε ἐν ὄλῳ ἀπειλοῦντος κινδύνου νὰ ἀναλαμβάνῃ μόνη τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ ἐπιπίπτοντος ἐχθροῦ πρὸς συντήρησιν δὲ ταύτης ἡ πολιτεία προσδιώρισεν ἐν μέρος τῶν δημοσίων εἰσοδημάτων. Ἐκτοτε ἡ ὕλικὴ καὶ ἠθικὴ ὑπαρξίς τοῦ ἔθνους ἐξησφαλίζοντο ἐπιτυχῶς καθότι ἐνῷ ἀπ' ἐνὸς ἅπασαι αἱ λοιπαὶ τάξεις κατεγίνοντο ἡσύχως εἰς τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ οὐδὲ μία συνέβαινε ὀπισθοδρομικῆς, ἢ ζημίας, ὀφ' ἑτέρου ἢ ὑπεράσπισις τῆς πατρίδος ἀνετίθετο εἰς ἀνδρας γεγυμνασμένους καὶ φλεγόμενος ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος τῆς φιλοτιμίας ἐν ἀναδείξωσιν ἑαυτοῦς ἀξίους τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῶν τιμῶν, μετ' ὧν ἡ πατρίς τοὺς ἐπροίκιζεν. Οὕτω, τὸ καθ' ἡμᾶς, ἡ φαινομένη ὡς ἀσκοπος δαπάνη ὑπὸ πάσης ἐπικρατείας πρὸς συντήρησιν τῆς τάξεως ταύτης, καὶ ἡ ταράττουσα νῦν τὸν οἰκονομικὸν νοῦν τῶν κατ' αὐτῆς λαλούντων ἐξησφάλιζεν ἐνδόξως καὶ πλοῦτον καὶ ἀνεξαρτησίαν, μ' ἄλλους λόγους ἐπῆρξανεν ἀντὶ νὰ ἐλαττώσῃ τὴν ἐθνικὴν περιουσίαν, ὡς κ' ἐκείνην τῶν ὑπολοίπων τῆς κοινωνίας τάξεων.

Ἐντεῦθεν ἐξάγεται τὸ εὐάρεστον πόρισμα ὅτι ἡ ἐν πάσῃ ἐπικρατείᾳ, εἴτε μεγάλῃ, εἴτε μικρᾷ, καθαρτισθεῖσα τάξις, καὶ ἐπιφορτισθεῖσα τὰ πολεμικὰ ἔργα, τὴν ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἐκ τῶν ἔξωθεν ἀπειλούντων αὐτὴν ἐχθρῶν, καὶ τὴν περιστολὴν τῶν ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν, οὐσιωδῶς βλαπτουσῶν τὴν εὐημερίαν καὶ προαγωγὴν αὐτῆς, καὶ ἥτις σήμερον φέρει τὴν ἐπωνυμίαν α Μόνιμος Στρατὸς » ἔχει εὐγενῆ τὴν κατὰγωγὴν τῆς, ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ἀναπορέηκτου

ἀνάγκης, ἢ συνεπιφέρει ἡ οἰκονομικὴ πρόοδος τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀναμφιλέκτου ἀρχῆς, ὅτι δι' αὐτῆς μᾶλλον ἐξασφαλιζεται ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἐλευθερία αὐτῶν, ἔνεκα τῶν ὁποίων χειμαρροὶ αἱμάτων κατέβρεξαν οἰεῖποτε τὴν γῆν!

Ἐκ τῶν εἰρημένων πιστεύομεν ὅτι πείθεται πᾶσα καθαρὰ διάνοια ὅτι ὁ μόνιμος στρατὸς ὄχι μόνον δὲν ζῆ ἀπὸ τοὺς ἰδρώτας τῶν ἄλλων εἰς τὸ πείσμα τοῦ δικαίου, ὡς διατείνονται οἱ φθονοῦντες αὐτὸν, ἀλλ' ὅτι μᾶλλον ἐκ τῶν ἰδρώτων καὶ τῶν αἱμάτων αὐτοῦ ζῶσιν ἀνέτως οἱ ἄλλοι χάσιν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος· καὶ ὅτι ἡ γέννησις τοῦ πηγάζει ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν σπλάγγινων τῆς κοινωνικῆς τελειότητος καὶ τῆς ἀληθοῦς προόδου τῶν ἐθνῶν, καὶ οὐχὶ ἐκ τοῦ αὐθαίρετου τῶν ἡγεμόνων πρὸς κατάθλιψιν δυστυχῶν λαῶν.

Ἀποδεικνυντες ὅτι ἐν πάσῃ ἐπικρατεία ἡ διατήρησις μόνιμου στρατοῦ ἀποβαίνει ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἀπαραίτητον ἐκπληρώσωμεν καθήκον ἐὰν δυνῆσθωμεν νὰ καταδείξωμεν καὶ πῶς πρέπει νὰ διοργανίζεται οὗτος· εἰς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς συστάσεως αὐτοῦ.

Ἀνατρέχοντες εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν μαχῶν τῶν πλέον μεμακρυσμένων χρόνων μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν εὐρίσκομεν ἀδιαριλονεῖκτον τὴν γνώμην ὅτι οὐδέποτε νικᾷ τὸ πλῆθος. Αἱ Θερωπόλαι, ὁ Μαραθῶν, αἱ Πλαταιαὶ καὶ ἅπαντα ἡ μικρὰ Ἀσία τρανωτάτη ἐστὶν ἀπόδειξις ἐπιβεβαιούσα τῆς ιδέας μας ταύτης τὸ ἀλάνθαστον.

Δικαίως τὸντι θαυμάζουσι ἅπας ὁ κόσμος πῶς ἠδυνήθησαν οἱ τῶν ἡμετέρων προγόνων εὐάριθμοι στρατοὶ νὰ καταστρέψωσι τὰ ἀνκρίθημα τῶν βαρβάρων πλῆθη, καὶ νὰ ὑποτάξωσι τοσαύτας ἀπεφάντους ἐπικρατείας. Ἀλλ' ὁ θαυμασμὸς οὗτος εἰς τοὺς εἰδήμονας τῶν πολεμικῶν ἐλαττοῦται πολὺ ἅμα μάθωσιν ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν βαρβάρων ἦσαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄθρηποι ἀρεσκόμενοι μᾶλλον εἰς τὴν γυναικωνίτιδα, ἢ εἰς τὰς ἀσκήσεις καὶ τὰ στρατόπεδα· στερούμενοι δὲ κατὰ συνέπειαν τῶν προσόντων ἐκείνων, δι' ὧν καθίσταται πᾶς τις τοιοῦτος, ὥστε πᾶσα αὐτοῦ ἀπόφασις νὰ θεωρῆται ὑπὸ τῶν παρ' αὐτοῦ διοικουμένων ὡς ἀπαύγασμα ἀλανθάστου στρατηγικῆς κρίσεως, ἠγνόουν νὰ κρατῶσιν εἰς ἀλληλένδετον σχέσιν τὰ μέρη τοῦ ὅλου, ἐνῶ ὠδήγουν εἰς τοὺς πολέμους φυλάς ἀντίθετα ἐχούσας ἦθη, διάφορον ὄπλισμόν καὶ στρατιωτικὸν ἐρῶνῆρα, καὶ διαφορὸς λαλοῦσας γλώσσας, ἐξ ὧν γίγνεται δῆλον ὅτι οἱ καταπληκτικοὶ ἐκείνοι στρατοὶ ἔφερον ἐν ἑαυτοῖς τὰ καταστρεπτικὰ τῆς συγχύσεως σπέρματα, ἀρκούντα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ νὰ δώσωσι τὴν νίκην εἰς τὸν ἐχθρὸν πολλᾶκις, πρὶν ἢ χυθῆ αἱματος ῥανίς. Ὄθεν ἐκ τούτων τῶν ἀναντιρρήτων γεγονότων ἐξάγεται τὸ ἀλάνθαστον συμπέρασμα ὅτι, ἅπαντα ἡ μέριμνα παντὸς κυριάρχου πρέπει νὰ περιστρέφεται εἰς τὸ ἀνα-

θετεῖν τὸν στρατὸν αὐτοῦ εἰς χεῖρας ἀνδρῶν διακρινομένων διὰ τε τὰ φυσικὰ καὶ ἐπικτήτα στρατιωτικὰ αὐτῶν πλεονεκτήματα.

Ἀληθῶς τοιμηρὰ ἐστὶν ἡ ἀπόφασις τοῦ ἐπιχειρήσαντος καταδείξαι ὅποια εἰσι τὰ πλεονεκτήματα καὶ τὰ μειονεκτήματα παντὸς στρατοῦ, καὶ πότε οὗτος· ἐστὶ καλῶς συγκεροτημένος, καθ' ὅσον ἔχει νὰ πολεμήσῃ μὲ τὸ φίλαυτον καὶ τὴν ἰδιοτροπίαν, ἅτινα ἀπειράκις ὠθοῦσιν εἰς τὰς σφαλερωτέρας κρίσεις καὶ αὐτοὺς τοὺς μεγάλους στρατηγούς τοῦ κόσμου, οὔτινες ἀμετατρέπτως ἀνίστανται ἀκόμη ὅποταν καὶ αὐτὴ ἡ ἀλάνθαστος πείρα ἐναργῶς ἀποδείξῃ τὸ ἐπισφαλές τῶν ἀρχῶν τῶν.

Δυνάμεθα ὁμῶς μετὰ πολλῆς τῆς εὐλαβείας νὰ ἐκφράσωμεν ἐν γένει τὰς κρίσεις ἡμῶν ὀδηγόν ἔχοντες τὴν συναίσθησιν· ἐπειδὴ δὲ ἐνδιαφέρον ἡμῖν ἐστὶ κριτικὸς ἡ καλὴ τοῦ ἡμετέρου ἔθνους κατάστασις, καὶ ἡ μέλλουσα αὐτοῦ τύχη, ἐπιχειροῦμεν ὅπως συζητήσωμεν τὰ ἀφορῶντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ ἀναφορικῶς πρὸς ἄλλους στρατούς.

Κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν, ἐπειδὴ πᾶς στρατὸς συνίσταται ἐκ διαφόρων ὄπλων ἐξαρτωμένων ἀπ' ἀλλήλων, ὡς τὰ μέλη τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἐκτελώσιν ἀλληλένδετως τὰς πολεμικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἀνήκωσιν εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ κέντρον, ἐξ οὗ νὰ ἀπορρέῃ ἅπαντα αὐτοῦ ἡ ἐνέργεια ἀπαράλλακτα ὡς τῶν μελῶν τοῦ σώματος ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου τὴν βούλησιν, ὡς αἱ ἐμπνεύσεις τοῦ ἀληθοῦς χριστιανοῦ ἀπὸ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Σωτῆρος. Ποῖον πρέπει νὰ ἦναι ἄρα τὸ κέντρον τοῦτο; Ἀναντιρρήτως ὁ κανονισμὸς αὐτοῦ. Ὁ κανονισμὸς λοιπὸν εἶναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ στρατοῦ, καὶ καθὼς ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ ἀπορρέει τὸ ὁμοειδές τῆς Χριστιανικῆς πίστεως, οὕτω ἀπὸ τοῦ κανονισμοῦ τοῦ στρατοῦ πρέπει νὰ ἀπορρέῃ ὁμοειδὴς αὐτοῦ ἡ ἐκπαίδευσις.

Οἱ Γάλλοι, οὔτινες παριστώσιν ἀναμφιλέκτως τὸ πρωτότυπον τοῦ στρατιωτικοῦ πνεύματος, καὶ ἀνευδότης προσέτι καταγίνονται εἰς τελειοποίησιν αὐτοῦ, μετὰ σπουδῆς ἡδὴ ἐργάζονται εἰς τὴν σύνταξιν ἐνὲς καὶ μόνου κανονισμοῦ καὶ ὁμοιομόρφου διδασκαλίας δι' ὅλα αὐτῶν τὰ ὄπλα, πεισθέντες ἐκ τῆς πείρας ὅτι πρέπει νὰ παραβλέψωσι τὰς μερικὰς περιστάσεις, μήποτε περιέλθωσιν ὡς ἐκ τούτου εἰς στάδιον ἐκκενρώτητος, ἧς τὰ ἀποτελέσματα ἔσονται βεβαία πλάνη καὶ ἀποσύνθεσις.

Δικτὶ ἄρα γε ἡμεῖς ἀπεφασίσσαμεν νὰ προπορευθῶμεν αὐτῶν, ἰδίους ποιήσαντες κανονισμούς, καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν τῶν σωμάτων ὑπηρεσίαν, καὶ διὰ τὰ γυμνάσια; Μήπως ἡ θεωρητικὴ ζωὴ τοῦ στρατιώτου εἶναι γονιμωτέρα τῆς πρακτικῆς; ἢ μήπως ἐνεκρίθη νὰ πιστεύῃ τις ὅτι δύναται νὰ δώσῃ ἀσφαλέστερον τοὺς ὄρους, ἐφ' ὧν

έρειδεται ἡ ἐνότις καὶ ἡ ὁμοιόμορφος καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐνέργεια παντός στρατοῦ, ἀπὸ τοῦ δωματίου αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος, ὅστις κατα-
 τρυχόμενος ὑπὸ τῶν δεινῶν τοῦ πολέμου εἶδε καὶ ἐξηκριβίωσε τὰς
 ἀληθεῖς αὐτῶν πηγὰς;

Ἄλλ' ὡς νὰ μὴ ἦτο μέγα ἀνάστημα ἢ διὰ τῶν μερικῶν κανονι-
 σμῶν ἑτεροειδῆς ἐκπαίδευσις, ἠβελήσαμεν νὰ ἀναδεχθῶμεν λύσιν ἐπι-
 δυσκολωτέρου προβλήματος! νὰ συντάξωμεν δηλαδή κανονισμοὺς
 ἀπανθίζοντας τοὺς κανονισμοὺς τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καὶ σχετίζοντας τὰ
 διάφορα αὐτῶν στοιχεῖα, ἀγνοοῦντες ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις τοιοῦτου
 ἔργου ἀπῆτει προηγουμένως οὐχὶ μόνον τελείαν γνῶσιν ἐὸς ἐκῆστου
 τούτων, ἀλλὰ καὶ τῶν αἰτιῶν, ἐξ ὧν παρήχθησαν ἀνεδέχθημεν
 μ' ἄλλους λόγους τὴν πραγματοποιήσιν ἔργου πολλῶ μᾶλλον δυ-
 σκολωτέρου, ἢ ἐὰν συνετάττομεν πρότυπον ἴδιον ἔργον.

Γράφων δὲν ἐσυλλογίσθημι ποσῶς ὅτι οἱ λόγοι μου οὗτοι ἐνδέχεται
 νὰ ἐκτιμηθῶσι κακῶς, ἢ νὰ ἐκληρωθῶσι παρὰ τινων ὡς ἀπορρέοντες
 ἀπὸ πνεῦμα ἀντιλογίας, ἢ ἐκδικήσεως, καθόσον ἐνδύμυχός τις πεποι-
 θησις μὲ ἐνθαρρύνει λέγουσά μοι ὅτι ὅλοι οἱ συναδέλφοι μου ἀπὸ τοῦ
 πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου αἰσθάνονται τὰ αὐτὰ ὡς κ' ἐγὼ ἐπι-
 θυμοῦντες μίαν λύσιν, τὴν ὁποίαν ἂν δὲν ἐπιτύχω νὰ δώσω ἐγὼ,
 θὰ δώσει βεβαίως ἢ συζήτησις, τῆς ὁποίας γίνομαι ἢ αἰτία. Ἀκο-
 λουθῶ λοιπὸν, καὶ ἀκολουθῶν λέγω, ὅτι ἐνόσω ὑπὸ τὸ κράτος τῆς
 πλάνης ταύτης διατελοῦντες δὲν πεισθῶμεν ὅτι ἀπ' ἡμῶν ἐλλείπει
 δυστυχῶς ἡ τελεία ἐκπαίδευσις καὶ ἡ παραγωγὸς πείρα, θέλομεν
 μένει ἀεὶποτε μακρὰν τοῦ προορισμοῦ μας καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ θρό-
 νου καὶ τῆς πατρίδος, κατακρινόμενοι παρ' ἐκείνων, οἵτινες ἔλαβον
 τὴν καλὴν τύχην νὰ σπουδάσωσιν οὐχὶ μόνον εἰς τὰ σχολεῖα, ἀλλὰ
 καὶ ὑπὸ τὸν κρότον τῶν ὅπλων σφρίζοντες καὶ σφάζόμενοι. Ἐάν
 δ' οὗτοι εὐλαβείας χάριν σιγήσωσι, δὲν θέλει σιγήσει ὁμοῦ μίαν
 ἡμέραν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν σφαλερῶν ὄρων, εὖς ἐθέσαμεν ὡς βιά-
 σεις τῆς συγκροτήσεως τοῦ στρατοῦ ἡμῶν. Ἀνάγκη ἄρα συναίσθησις
 καὶ συναίσθησις ἐγκαίρου· ἀνάγκη νὰ παραδεχθῶμεν ἀναλλοιώτους
 τοὺς στρατιωτικοὺς θεσμοὺς μιᾶς μεγάλης στρατιωτικῆς ἐπικρατείας,
 ἐξαγαγούσης αὐτοὺς ἐκ τῶν σπλάγγων τῶν μαχῶν καὶ τῶν στρατο-
 πέδων, ἵνα μορφώσωμεν τὸν μικρὸν ἡμῶν στρατὸν, ὅστις πρέπει νὰ
 χρησιμεύσῃ ὡς κέντρον τῆς στρατιωτικῆς ἐκπαίδευσως σύμπαντος τοῦ
 ἔθνους.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς ὁμοειδοῦς ἐκπαίδευσως, ὑπὸ τὴν ὁποίαν προσπα-
 θοῦσι νὰ ὑποβάλωσιν ἅπαντα τὰ ὅπλα τοῦ στρατοῦ τῶν τὰ ἄλλα
 ἔθνη, ἐπιβάλλουσιν αὐτοῖς ὅρον ἀπαράβατον ἵνα διατελῶσιν ἐν ἀδια-
 σπάστῳ συμπολίαι καὶ ἀδελφότητι καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα,

διότι τότε μόνον ὁ στρατὸς ἀποβαίνει ἄξιος ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἐλπίδων
 τοῦ θρόνου καὶ τῆς πατρίδος, ὅποταν ἐν ἑαυτῷ ἐμπεριέχῃ τὰ εὐγενῆ
 ταῦτα προσόντα. Ἐρέυνησα μετὰ προσοχῆς καὶ ὑπομονῆς ὑπερμέτρου
 ἂν ταῦτα φυλάττωνται καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ στρατῷ, ἀλλ' ἐκ-
 πίπτα μάτην. Πρώτησα δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἵνα φωτισθῶ παρ' ἄλλων,
 διατὶ ἐλλείπουσιν ἀπ' ἡμῶν ταῦτα· πλὴν δὲν ἠδυνήθημι νὰ μάθω
 ἄλλο, ἢ ὅτι οἱ πλείστοι κατέχονται ὑπὸ τῆς αὐτῆς, ὑφ' ἧς καὶ
 ἐγὼ ἀπορίας. Ἐὰν τινων ὄρω; πρακτικῶν μᾶλλον, ἢ θεωρητικῶν,
 ἔμαθα μετ' ἐκπλήξεως ὅτι ταῦτα ἀπορρέουσιν ἀπὸ τῆς καλῆς τῶν
 σωματῶν διοικήσεως.

Τοῦτο μ' ἐπεύραξεν ἀληθῶς, καθόσον πάντας τούτους τοὺς γνωρίζω
 καὶ τοὺς τιμῶ. Ἄλλ' ἐπιούτοις αἱ πληροφορίαι αὐταὶ τῶν συναδέλ-
 φων μου οὐδόλως συνεδιόζοντο μετὰ τὰς ιδέας μου. Ἡ ἐπιθυμία
 τοῦ νὰ τὰς συμβιβάτω μοὶ κατέστη ἄκρως ἐνοχλητικὴ, μὲ θέσεν εἰς
 περιέργειαν καὶ ἀνησυχίαν αἰώνιον. Πήγισα νὰ παρατηρῶ μετὰ
 προσοχῆς πάντα τὰ ἄτομα παντός βαθμοῦ ἔχον ὑπ' ὄψιν μου πάν-
 τοτε ὡς γνόμενα τὴν κανονισμὸν, ἐξ οὗ πηγάζουσιν αἱ πρὸς ταῦτα
 σχέσεις.

Ἐν πρώτοις ἀνέγνων ἐν αὐτῷ τὸ « πᾶς κατώτερος ὀφείλει σέβας
 καὶ τυφλὴν ὑπακοὴν εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ἀνωτέρων αὐτοῦ. » Παρα-
 κατιῶν δὲ ἄλλο τι λέγον « Πᾶς ἀνώτερος πρέπει νὰ ἦναι τὸ παρά-
 δειγμα τῶν ὑποδεστέρων αὐτοῦ, νὰ σέβεται πρῶτος τὰ ὄρισμένα,
 καὶ ἐπ' οὐδεμιᾶ προφάσει νὰ μὴ παρεξηγήῃ αὐτὰ χάριν ἰδιοτελείας,
 ἢ ἐκδικήσεως· νὰ διατάτῃ μὲν σοβαρῶς, ἀλλ' οὐδέποτε μετὰ πι-
 χρίας δυναμένης νὰ διατείσῃ τὸ πρὸς αὐτὸν ὀφειλόμενον σέβας· νὰ
 κρατῇ μὲν τὴν ἀπαιτουμένην ἀξιοπρέπειαν ἀπέναντι τῶν ὑποδεστέ-
 ρων αὐτοῦ, νὰ μὴ λητμονῇ ὁμοῦς ὅτι οὗτοι εἰσὶ συναδέλφοι αὐτοῦ
 προσωρισμένοι νὰ συντάξωσι μετ' αὐτοῦ τὰ ἐτήθια αὐτῶν, καὶ ὅτι
 οὐδὲν ἄλλο εἶναι, ἢ ὁ πρῶτος κρίκος τῆς ἀπαρτιζούσης τὸ σῶμα
 τῶν ἀξιοματικῶν ἀλύσεως· νὰ συναναστρέφεται ἀενάως αὐτοὺς ὅπως
 ἀνακαλύπτῃ αὐτῶν τὸν χαρακτήρα, τὰς κρίσεις, τὰς ἐνεργείας, τὴν
 ἱκανότητα καὶ πᾶν ἄλλο γενικόν τε καὶ μερικὸν ἰδίωμα, ἵνα δύναται
 νὰ διανεύῃ καὶ ἐμπιστεῖνται πρὸς ἕνα ἕκαστον καθήκοντα σύμφωνα
 μὲ τὰς διανοητικὰς, ἠθικὰς καὶ σωματικὰς αὐτοῦ δυνάμεις ». Σέβας
 καὶ τυφλὴ ὑπακοή, ἔργον εὐκολώτατον καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἐλαφρῶς
 ἐνοοῦντα τὸ καθῆκον αὐτοῦ. Ἄλλ' ὅταν ἀνέγνωσα τὸ μέρος τὸ ἀφο-
 ρῶν τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἀρχηγῶν ἐδειλίασα ἀληθῶς. Ἰὰ προσόντα
 αὐτῶν μοὶ ἐφάνησαν πολλὰ καὶ δύσκολα, καὶ φρονῶ ὅτι ὀλίγιστοι
 ἄνθρωποι δύνανται νὰ τὰ ἔχωσιν. Διὰ νὰ δυνηθῇ δὲ μία κυβένησις
 νὰ ἀποκτήσῃ ἀρχηγούς κατόμους τοσούτων πλεονεκτημάτων, πρέπει

νά εὐρη τὸν τρόπον νά ἐξάγη αὐτοὺς ἐκ χωνευτηρίου, οὕτως εἰπὼν, ἐν ᾧ συνεζυμώθησαν ἄνθρωποι καὶ προσόντα, ἢ νά παραβλέπη τῆ ἀρχαιότητος τὴν σειρὰν προάγουσα εἰς τὰς ἀρχηγίας ἐκείνους, οὓς ἡ φύσις ἐπρόκεισε μὲ τοιαῦτα. Ἀλλὰ τοῦτο ἄκρως ἀδικον, εἰ καὶ ἄκρως συμφέρον, ἐκολάσθη ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων ἵνα μὴ προσβληθῇ τὸ φίλαυτον τὸ ἐμποδίζον πάντα ἄνθρωπον ἀπὸ τοῦ γινώσκειν τὴν ἀξίαν αὐτοῦ, καὶ τὴν χρησιμότητά του κατὰ συνέπειαν αὐτῆς. Ἀφ' ἐτέρου ὅμως αἱ περιστάσεις καὶ οἱ πόλεμοι ἀπεδείκνυον ἐναργῶς ὅτι ἡ φειδῶ αὕτη ἔρριπτεν εἰς κίνδυνον τὰ συμφέροντα τῶν ἐθνῶν.

Ἐκ τῆς σπουδαίας ταύτης περιστάσεως προέκυψεν συγκερασμένη ἡ ἰδέα τῆς κατ' ἐκλογὴν προαγωγῆς κατὰ τὸ τρίτον τῶν προβιβαζομένων. Ἀλλ' ὁ χρόνος σπεύδων κατόπιν ἀπεδείκνυεν ὅτι μόνη αὕτη ἡ ἐπινόησις δὲν ἤρκει πρὸς ἀπόδοσιν τῶν καταλλήλων προσώπων, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ σύστασις στρατιωτικῶν ἐκπαιδευτηρίων ὑπῆρξεν τὸ δεῦτερον ἀγαθὸν ἐπινόησις, ἐξ οὗ ἠλπίζετο ἡ ἐπιτελής ἐπιτυχία.

Κατ' ἀρχὰς περιορισθεῖσαι αἱ κυβερνήσεις εἰς θεωρητικὰς ἐκπαιδεύσεις, ὡς καὶ ἡ ἡμετέρα σήμερον, ἠτοίμασε μὲν ἀξιωματικούς τινας πεπαιδευμένους, στερουμένους ὅμως τῆς ἀναγκαίας πείρας, ἵνα συνδέωσι τὰς θεωρητικὰς αὐτῶν γνώσεις μὲ τὰ πράγματα· διὸ ἀπέβαινον ἐνίοτε ἐλλειπέστεροι καὶ αὐτῶν τῶν ἀπαιδευτῶν, καθότι ἐκεῖνοι περιοριζόμενοι εἰς τὴν μηχανικὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τῶν ἐπετύγχανον κατὰ τὸ μάλλον, ἢ ἥττον τοῦ προσδοκωμένου ἀποτελέσματος, ἐν ᾧ οἱ πρῶτοι πλανώμενοι εἰς τὸ ἀόριστον τῶν θεωρητικῶν ἰδεῶν κατήντων πολλακίς σχολαστικοὶ καταγέλαστοι.

Ἀλλ' αἱ κυβερνήσεις μικδύως ἀναπαυόμεναι εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην, καθόσον ἐπρόκειτο περὶ τῆς τελειοποιήσεως τῆς ἐθνικῆς ἰσχύος, ἀφ' ἧς ἐξήρτηται τὸ μεγαλεῖον παντὸς ἔθνους, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ πλημμελοῦς τοῦ προερχομένου ἐκ μόνης τῆς θεωρητικῆς ἐκπαιδεύσεως, συνέστησαν τὰ σχολεῖα τῆς ἐφαρμογῆς, ὧν τὰ ἀποτελέσματα ἐδείχθησαν ἄκρως εὐάρεστα· καθότι οἱ φοιτηταὶ αὐτῶν καλοδηγούμενοι ὑπὸ δεδοκίμασμένων καθηγητῶν ἐφήρμοζον ἐν αὐτοῖς τὰς θεωρητικὰς αὐτῶν γνώσεις οὕτω, ὥστε ἐξεργόμενοι εἰς τὸν στρατὸν τελειοδίδακτοι· ἀπέβαινον σεβαστοὶ, ἀξιοὶ προτιμήσεως καὶ οὐδαμῶς ὑποκείμενοι εἰς φθόνον. Πραγόμενοι δ' ἐλευθέρως εἰς τὰς ἀνωτέρας τοῦ στρατοῦ διοικήσεις ἀνεδείχθησαν ἄνδρες ἐνεργητικοὶ τελειοποιήσαντες διὰ τοῦ θετικοῦ αὐτῶν νοός ἐν μὲν εἰρήνῃ τὰς σχέσεις τὰς συνδεούσας πρὸς ἄλληλα τὰ ἄτομα, ἐμπνεύσαντες μεταξὺ αὐτῶν τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπερηφανείας τὸ αἶσθημα, καὶ τῆς ἀδελφότητος

τὸν δεσμόν, ἐν δὲ πολέμῳ τὸ ὑπερέχειν καὶ νικᾶν, καταλιπόντες δοξᾶν αἰώνιον τοῖς ἐκυτῶν ἔθνεσιν.

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ ἔθνεϊ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς Εὐέλπιδος προαγωγῆς εἴρεν δυστυχῶς, ἐκτὸς τῶν ἄλλων σιδηροῦν παραπέτασμα καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ παρελθόντος, μεθ' ὧν εἰσι περιβεβλημένοι οἱ πλείστοι τῶν ἀρχηγῶν, ὁ δὲ νόμος τῆς συνταξείας, ὅστις ἐγένετο ἐπὶ τῷ σκοπῷ νά θραύσῃ τὸ παραπέτασμα τοῦτο, ἐμεινε νεκρὸς ὡς ὁ χάρτης καὶ τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τούτου κείμενα. Εἶναι ἄρα γε ἀτελής καὶ ἀπρόσφορος; Δὲν ἐπιχειροῦμεν τίποτε οὔτε ὑπὲρ αὐτοῦ, οὔτε κατ' αὐτοῦ· καθόσον τοῦτο ἀπέχει τοῦ θέματος ἡμῶν ἀνήκον εἰς τοὺς ποιήσαντας αὐτόν. Δυνάμεθα ὅμως νά εἴπωμεν ὅτι ὁ Μήλιος, ὅστις ἀπεφάσισε τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ, ἠδύνατο νά τὸν καταστήσῃ τελειότερον ἴσως, ἐάν εἰλικρινῶς ἠγάπα τὸ στρατοῦ τὴν πρόοδον, καὶ ἂν δὲν περιεκυκλοῦτο ὑπὸ συνεργατῶν μελετησάντων νά πηδήσωσιν ὅπου ἰσχύουν πατοῦντες ἐπὶ τοῦ πτώματος τῆς ὑπολήψεως αὐτοῦ.

Ἐντούτοις ὅλοι προσπαθοῦσιν ἵνα ἐπιδείξωσι τοῖς ἔξω ὅτι τὸ ἔθνος σπεύδει εἰς τὴν τελειοποίησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς βιομηχανίας, τοῦ ἐμπορίου, τῆς γεωργίας, τῆς ἐκπαιδεύσεως κτλ. Ἀληθῶς, ἐάν δλα ταῦτα ὑπάρχωσιν, ὀφείλονται εἰς τὰς προσπαθείας τῶν κυβερνώντων. Οἱ κυβερνῶντες δηλαδὴ καταγίνονται ὅπως ἐξηγήσωσιν ὅτι αἱ τάξεις αὐταὶ εἴρον τοὺς καλοὺς τῶν διευθυντῶν. Περὶ δὲ τοῦ στρατοῦ, τοῦ ἀπαιριζόντος τὴν ὠραιότεραν τάξιν πάσης ἐπικρατείας, ἐν ᾧ ἀνατίθεται ἀείποτε ἡ υπεράσπισις τῆς τιμῆς καὶ ἰδιοκτησίας παντὸς πολίτου, ἡ φύλαξις τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ δόξης τοῦ ἔθνους ἐκτε τῶν ἐξωθεν καὶ ἐσωθεν ἀπειλούντων κινδύνων, οὐδεὶς φρονεῖ τι, ἢ καὶ ἂν παρουσιασθῇ ποτε τοιοῦτος, ὅλοι ἐγείρονται φωνάζοντες ὅτι τὸ ἔθνος εἶναι μικρὸν, ὅτι οἱ πόροι του εἶναι ὀλίγοι, ὅτι ἀρκετοὺς ἔχομεν στρατιώτας, ὅτι τὰ ὄπλα των βαττοῦν ἀκόμη!! ὅτι ἐπιβαρύνεται ὁ λαὸς ἐκ τῆς στρατολογίας κτλ. Αἱ δὲ Βουλαὶ, λεπτόν δὲν ἐγκρίνομεν περισσότερα! Οἱ δὲ ἔξω ὁμογενεῖς; Ἀποστέλλουσι μὲν οὕτοι ἄφθονα δι' ἐκπαιδευτικὰ καὶ ἐνεργητικὰ καταστήματα, διὰ Ναοὺς, Ἀκαδημίας, Λύκεια κτλ. οὐδέποτε δὲ ἐν λεπτόν ἀφιέρωσαν πρὸς χρῆσιν τοῦ στρατοῦ, ἐν ᾧ τῷ 1854 ἐπροθυμοποιούντο τίς αὐτῶν νά στείλῃ περισσότερα διὰ τὸν ἐντιμον, ἀλλὰ δυστυχῆ ἐκείνον ἀγῶνα, ὅστις ἂν ἔχη νά ἐπιδείξῃ τί, ὀφείλει αὐτὸ εἰς τοὺς ἑκατὸν λειποτάκτας τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ.

Μήπως ὁ στρατὸς εἶναι τῆς ἐπικρατείας τὸ ἔκθετον, ὑπόχρεως νά μὲν ἄστεγος καὶ γυμνός, μακρὰν τοῦ εὐγενοῦς αὐτοῦ προορισμοῦ ἀοπλος καὶ ἀποκεχωρισμένος παριστῶν σωρῶν κυνῶν διωκόντων ληστιάς ἀντὶ λύκων, καὶ μὴ δυνάμενος νά ἐμπνεύσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην

ἐκείνην, ἢ ἐμπνέουσιν οἱ ἄλλοι τοῦ κόσμου στρατοί; Ἀλλὰ διατί ἐγείρονται ὡς ἐκ συνθήματος ἅπαντες φωνάζοντες κατ' αὐτοῦ ὅτι δαπανᾷ πολλά; Διατί; Διότι οὐδαίς ποτε εὐρέθη ἴν' ἀποδείξῃ αὐτοῖς ὅτι διὰ νὰ μὴ δαπανᾷ πολλά πρέπει νὰ δαπανᾷ περισσότερα, καὶ ὅσον ἢ χορηγηθεὶς δαπάνη μὴ ἀρκούσα νὰ φέρῃ τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα ἀποθνήσκει ὅλως ἄσκοπος· πάντα δὲ ἄσκοπος δαπάνη εἶναι αὐτόχρημα ἀσυγχώρητον πολιτικὸν ἀμάρτημα καὶ ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς εὐημερίας τοῦ ἔθνους. Τί τὸ πρακτέον λοιπόν;

Κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν δύο τινά· ἢ νὰ χορηγηθῶσιν ἐν ἀφθονίᾳ τὰ μέσα πρὸς τελειοποίησιν καὶ αὐξήσιν τοῦ στρατοῦ, ἢ νὰ διαλυθῇ οὗτος. Οὕτω, φρονῶ, λύομεν τὸ ζήτημα ἀπαιτοῦντες τὴν αὐτοῦ τε καὶ τῶν πόρων αὐτοῦ· διότι οὐδαίς ἐχέομεν δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν διάλυσιν τάξεως παραχθείσης ἐκ τῶν σπλάγγων πρὸς τὰ κρείττω διοργανώσεως τῶν ἐθνῶν, τάξεως, τῆς ὁποίας ἡ ἔλλειψις παραδίδει τὴν κοιωνίαν, ἐρμαιῶν τῶν κακούργων καὶ ταραχοποιῶν, εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν, τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸ χάος.

Ἀλλ' ἐὰν οἱ ἐχθροὶ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ μᾶς εἰπώσιν, ἔχετε δίκαιον, πρέπει νὰ σᾶς χορηγήσωμεν περισσότερα μέσα πρὸς τελειοποίησιν σας. Ἠλὴν ἢ οικονομικὴ ἡμῶν κατάστασις δὲν ἐγγυᾶται ἡμᾶς περὶ τῆς ὀφειλομένης πίστεως, καὶ τῆς καλῆς διαχειρίσεως· τί ἀποτήσωμεν αὐτοῖς;

Ὅσον τὸ καθ' ἡμᾶς, θέλομεν ἀπαντήσαι ὅτι ἔχουσι μέγιστον δίκαιον· διότι ἀληθῶς ὁ οικονομικὸς ἡμῶν κανονισμὸς οὐδὲν ἀλλοῦ παριστᾷ, ἢ ἀκριβῆς ἀντίγραφον σκοτεινοῦ λαθυρίνου, ἐκ τοῦ ὅπου οὔτε ὁ μίτος τῆς Ἀδριάνης δύναται νὰ μᾶς ἐξαγάγῃ, λαθυρίνου, οἱ ἐλιγμοὶ ἀποπλανῶσι τὸν δευδερκέστερον ὀφθαλμὸν, καὶ ἀποκοῦσι τὴν πλέον ἀντιληπτικὴν διάνοιαν, καὶ προτεινομεν πρὸς ἀμείωσιν καὶ τρύτου τοῦ ἐπιληψίμου ζητήματος τὴν λήθην τοῦ παρελθόντος· τὴν ἀποτέφρωσιν τῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξηρημένων, καὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ οικονομικοῦ κανονισμοῦ τῶν Γάλλων, ἀπαύγαμα οικονομικῆς ἐπιλοπιότητος ἐξ ἀρχαίων ἐκ πείρας μεγάλου παρελθόντος.

Τὰ παράπονα ἡμῶν κατὰ τῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ στρατοῦ ἴσως τὰ ἀποδώσῃ τινες εἰς ἰδιοτέλειαν· καθόσον ἐκ τῆς προόδου αὐτοῦ ἐξαρτᾷται καὶ ἡ ἡμετέρα. Εὐτυχῶς ὁμως, πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ἰδέας τῶν ταύτης, ἔντονον ὑψύσει φωνῆν τὰ δικαιώματα τοῦ ἔθνους καὶ τῆς πατρίδος δεινῶς παθόντα κατὰ τὸ ἔτος 1854.

Ἐπὶ τῆς ζοφερᾶς ἐκείνης ἐποχῆς, τὴν ὁποίαν μετὰ φρίκης ἀναμνησθῆναι γίνομαι, ἡ ἔλλειψις τῆς πραγματικῆς ἰσχύος τοῦ ἔθνους ἐγένετο, εἰς ποτε, καταραμένης, ἡ ἔλλειψις δηλ. τακτικοῦ στρατοῦ γνωστοῦ ἐκείνου τοῦ ποσοῦ καὶ τῆς χρηστότητος αὐτοῦ.

Τίς ποτε, εἴτε στρατιωτικὸς, εἴτε πολιτικὸς ἀνὴρ, θέλει ἐπιχειρήσει ἐπιπολέμῃ, ἢ ν' ἀμφισβητήσῃ τὴν ἰδέαν ὅτι, ἂν ἡ Ἑλλάς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην διέθετε 25—30 χιλιάδας στρατοῦ καλῶς ἐξοπλισμένου, καὶ ἀσφαλῶς ὀπλισμένου, οἱ σύμμαχοι ἡμῶν (κακῶς ἐκλαμάνοντες τὸ αἶσθημα, ὅπερ ἔρλεγε τὰς καρδίαις τῶν γνησίων Ἑλλήνων, καὶ πιστεύοντες εἰς τὰς συκοφαντίας, ἃς ἐξέμουν οἱ πασίγνωστοι εἰσὶν προδόται, οἱ λαβόντες τὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ναυαγίων τῆς ἐπονομασθῆσας πατρίδος πατήσαντες, προετοιμάσαντες αὐτὰ πρὸς ἐπιπλήρωσιν τοῦ αἰσχροῦ σκοποῦ νὰ διαμελίσωσι τὴν αἱματόφρονον γῆν εἰς πριγγιπάτα, ἵνα οὕτω πραγματοποιήσῃ τοὺς ἀθεμίτους αὐτῶν τίτλους!!). Οἱ σύμμαχοι ἡμῶν, λέγω, δὲν ᾔθελον ἀποκαταίε τὸσον εὐκόλως νὰ ὠθήσωσιν ἐν ἡρωϊκῶν ἔθνος εἰς τὴν ἀπελπίσασαν, ἥτις μόνη ἔδυνατο νὰ τὸ ρίψῃ ἀέκον εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὠσσεικῆς πολιτικῆς, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐπίστευαν ὅτι ἐκλίνε· διότι οὕτως νὰ συνταυτίζονται τὰ συμφέροντα τοῦ πολέμου; Ἀλλὰ διατί οὕτως κατεδίεσαν ὡς Ῥωσσοφόρους; Τί ἐζήτηε ἡ Ῥωσσία ὑπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς ἱκανοποιήσεως; κατάρκτησιν τῆς Τουρκικῆς χώρας (οὕτω ἡ ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀποπληρωσῆς ἐχαρακτήριζαν τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον αὐτῆς).

Τί ἐζήτηε καὶ ἡ Ἑλλάς ὀφελουμένη ἐκ τῶν περιστάσεων; νὰ ἀποσπάσῃ τὴν ἰδιοκτησίαν αὐτῆς ἀπὸ τὰς χεῖρας ἀδίκου κατακτητοῦ· ἥτις δηλαδὴ νὰ μεταιώσῃ τοὺς πόθους ξένης ἰσχυρᾶς ἐπικρατείας ὅσον ἐχούσης ν' ἀρπάσῃ ἀπὸ τῶν χειρῶν παρανομῶν κατόχου τὴν ἡμετέραν ἐξουσίαν αὐτῆς· ἐζήτηε ὅτι ἐζήτουν καὶ οἱ γενναῖοι αὐτῆς σύμμαχοι, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ πολιτικὴ τῆς πορείας ἐλοσχερῶς ἐταυρίσθη μετὰ τὴν πολιτικὴν αὐτῶν· διότι καὶ οἱ σύμμαχοι ἡμῶν καὶ τῆς ἐπολεμούσαμεν τὴν Ῥωσσίαν ὑπὸ διάφορον ὄψιν, ἐκεῖνοι μὲν ὡς σώσωσι ἀπ' αὐτῆς τὴν Τουρκίαν, ἡμεῖς δὲ ἴν' ἀποκτήσωμεν τὴν ἐγγλήν ἡμῶν πατρίδα, ἥτις μόνον παρ' ἡμῶν κατεχομένη δύναται νὰ μεταιώσῃ τοὺς σκοποὺς αὐτῆς καὶ νὰ τὴν κλεισθῇ ἐντὸς τῆς ἀμείωμένης φωλεᾶς τῆς, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἰσορροπίας τοῦ κόσμου. Ἡ λύπη μας δὲ λέγομεν ὅτι οἱ γενναῖοι ἡμῶν σύμμαχοι πολεμήσαντες τὴν ἰδέαν τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας ἐπολέμησαν ἀνηλεῶς τὴν πολιτικὴν αὐτῶν ἀρχὰς καὶ τὰ συμφέροντα τῆς Εὐρώπης ἀπάσης, ὡς ἐλπίζω ν' ἀποδείξῃ ἐναργῶς μίαν ἡμέραν ὁ ἀψευδὴς χρόνος.

Ἐν τούτοις δὲν ἠξέυρω ὁποίας ἐνεποιήσαν ἐντυπώσεις εἰς τὰς καρδίαις τῶν ἄλλων τὰ συμβάντα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης· καθ' ὅσον ἡμῶν ἀφορᾷ ἐμαυτὸν διακηρύττω πανδήμως ὅτι ἀκόμη βαρὺς ἐπικαταμέναι εἰς τὴν καρδίαν μου ὁ πόνος, ὃν ἠσθάνθη ὁπότε, εἰς τὰς ἐσχάτας τῆς ἐπικρατείας εὐριστόμενος, ἔμαθον ὅτι ξένοι στρατοὶ κατέ-

σχον τὴν προσριλῆ μου πατρίδα, ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς ὅλης
τοσοῦτων ἡρώων αἵματα χυθέντα ἀκόμη ἀχνίζουσιν!

Αἱ βραβεῖαι θλίψεις, αἵτινες ἐπηνέχθησαν εἰς τὴν εὐγενῆ καρδίαν
τοῦ τρισεβάτου μου Βασιλέως, κατέτρυχον τὴν ψυχὴν μου ὡς πρὸς
τὴν ἰκτενώδη! συνησθάνομην τὴν ἀγανάκτησιν τῆς μαρτυρικῆς
ψυχῆς, καὶ τὴν ἀνητυχίαν τῆς ἐστεμμένης Του κεφαλῆς, καὶ
ἀναισιγύντως ἐξεπρηγλιζόντο αὐθάδεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ κατηρώοντες
στενάζων ἐκείνους, οἵτινες ἠμέλησαν ἐξ ἀγνοίας, ἢ ἐνήργησαν ἐκ
θέρσεως ὅπως μείνῃ τὸ παλλάδιον τοῦτο τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς φιλίας
ἐστερημένον τῆς στρατιωτικῆς ἐκείνης ἰσχύος, ἥτις ἠδύνατο νὰ
προφυλάξῃ ἀπὸ τῶν ὀχληρῶν ἐκείνων περιπετειῶν! Οἰκονομία!
οἰκονομία! ἰδοὺ τὸ σύνθημα τῶν ἀναισθητῶν ἐκείνων, ἀπὸ τῆς
ἀνοίας τῶν ὁποίων ὅλα παρέρχονται ὡς πτερόβεντα ὄραμακα. Εἰς
κόρακας οἱ οἰκονομία τῶν ἐθνῶν ἐκείνων, ἅτινα προτιμῶσιν αἰεὶ
ἀντὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς δόξης.

Ἢ Ἑλλὰς ἐτελείωσεν ἄρᾳ γε τὸν ἀγῶνα αὐτῆς; Εἰς διακεκομμένον
Εὐρωπαῖος ἐπισκερθεῖς ποτε τὰ μεθόρια αὐτῆς ἐγνωμάντευσεν ὅτι
ἀπεσταλμένοι τῶν συμμάχων ἡρώων ἐχάραξαν αὐτὰ οὕτω, ὥστε
κρατῶσιν ἀνοικτὸν αὐτόν. Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου αἱ ἀπαιτήσεις
ἀνθρωπότητος, ἢ ἰσορροπία τῆς Εὐρώπης καὶ ἡ ἀσφάλεια τοῦ ἐπι-
ρίου αὐτῆς εἶναι συνθήκαι ἀναπόφευκτοι τῆς ἐξακολουθήσεως αὐτῆς.
Ἰδοὺ τὸ θέμα τοῦ ἔθνους, τοῦ ὁποίου ἡ σύνταξις δὲν ἐξήρτηται
τοῦ λεξικοῦ τοῦ Γαζῆ, καὶ τῆς γραμματικῆς τοῦ Λασκάρεως, ἀλλὰ
τῆς στρατιωτικῆς ἀναπτύξεως αὐτοῦ. Πᾶσα ἄλλη φροντίς πρὸς
ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μείνῃ δευτερεύουσα. Ἰὸ στέμμα τῆς Πατρίδος
εἶναι ἡ ἔλπις αὐτῆς καὶ τῶν ἀπανταχοῦ διαμενοντῶν Ἑλλήνων.
Ὅστις δὲν εἶναι χαυερπῆς καὶ ἀναισθητός, πρέπει παραχρῆμα νὰ
τὴν ψῆφον αὐτοῦ εἰς τὴν κάλπην. Εἴκοσι χιλιάδες στρατῶν τοῦ
χριστοῦ ἀνάγκη νὰ περιστοιχίσῃ τὸν Θρόνον τοῦ ἀγαθοῦ ἡρώων Βασι-
λέως, ἕτοιμος νὰ χύσῃ ὑπὲρ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ καὶ τῆς
Πατρίδος καὶ τὴν τελευταίαν τοῦ αἵματός του ῥανίδα. Ἀπέναντι
τῶν πρέπει νὰ πνιγῶσιν αἱ μιαιφαγεῖς ἐκείνων, οἵτινες ὡπλι-
στὰς χεῖρας τοῦ ἀθῶου Κριεζιώτου καὶ τῶν λοιπῶν, ὅλοι δὲ οἱ ἀπαι-
ταχοῦ γνήσιοι Ἕλλητες, ὡς ἐλαφρὰ σιδήρου ῥιπίσματα ἐπὶ μαγνητικῆς
πόλου, νὰ συγκεντρῶνται περὶ τὸν Θρόνον τοῦ Ὀθωμανοῦ.

Ὁμογενεῖς πλούσιοι, πολυτάλαντε Σίνα, ἀνοίξατε τὰ βαλάντια
πέμψατε νέου; εὐέλπιδας εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τοῦ κόσμου ἵνα συναρπάξωσιν
ὡς ἄλλαι μέλισσαι τὰς πολεμικὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας, καὶ με-
τέργασιν αὐτὰς εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν. Ἐμπλήσατε τὰς ἀποβί-

ἔθλους ὅλων παντοίων καὶ ἐροδίων πολέμου, ἐὰν, ὡς καυχᾶσθε,
ἐπιμῆτε τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ δόξαν.

Τὰ ἀπτεροσκοπεῖα, αἱ Ἀκαδημαῖαι, τὰ Λύκεια, τὰ, τὰ, βαρύνομαι
τὰ γράφω. εἶναι μὲν ἔργα ἀγαθὰ, ἀλλ' ἄσκοπα πρὸς τὸ μεγαλεῖον
ἔθνους. Ἐὰν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ πᾶσα ἄλλη δύναμις,
ἐπιβίβοντο εἰς τὴν ἐκ τούτων ὑπόληψιν δὲν ἦθελον διοικεῖν σήμερον
τὸν κόσμον. Αἱ δυνάμεις αὐταὶ οὐδέποτε ἐπέδειξαν αὐτὰ πρὸς ὑπε-
ρβασίαν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν, ἀλλὰ τοὺς στόλους των καὶ τοὺς
ἀποβίβοντες των.

(ἀκολουθεῖ)

ἮΡ. ΠΕΤΜΕΖἈΣ.

Ἰπολοχ. τοῦ πυροβολικοῦ.

Σύνοψις τῶν κατὰ τὴν Κριμαίαν πρωτίστων
πολεμικῶν συμβάντων.

(Συνέχεια)

Ἡ 26—27 Σεπτεμβρ. ἡ παρεμβολὴ τῶν συμμάχων ἦτο ἔδην
ἐπὶ τὸν ὄρμον τοῦ Παλακίου (Μπαλουκλαεῖ) ὅπου συνήρχοντο
ἡ δαίαις οἱ στόλοι πρὸς ἐφοδιασμόν τοῦ στρατοῦ· ἀλλ' οἱ Ῥώσοι
ἐπὶ παρά πᾶσαν προσδοκίαν οὐδαμῶς ἐφάνιντο, ἀν καὶ οἱ πρίγγιψ
καὶ ἰππικὸν πολυάριθμον, καὶ πυροβολικὸν φοβερώτατον
αὐτῶν τοῦ στόλου εἶχεν. Τὰ Ῥωσικὰ πλοῖα ἀπωπλισμένα ἐβυ-
βισαν ἐν μέρει περὶ τὸ στόμιον τοῦ λιμένος ὅπως κωλύσωσι τὴν
ἐπιβίβον τῶν Ἀγγλογαλλικῶν. Ἐκτὸς τούτου ὁ στρατηγὸς αὐτὸς ἠδύνατο
προσβάλλῃ ἡμᾶς ἐκ πλαγίων καθ' ὅλον τὸν δρόμον ἀπὸ Βελβέκ
ἰς Τσερνάγιας, ὑπερασπιζόμενος ἐπωφελῶς δυσπρόσοδον γέφυραν
ἐκροβιολισμοῦ καὶ ἀλλεπαλλήλων ἐπιθέσεων· ἀλλ' ὅμως οὐδὲν
ἔβη οὐδὲ τότε φοβούμενος δὲ μὴ ἀποχωρισθῆ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς
Εὐρώπης, ἐκινήθη πλαγίως πρὸς τὸ Μπαχτζεσεράϊ. Τότε ἡ ὀπισθο-
καταστάσις αὐτοῦ συναπαντήθη μετὰ τῆς ἐμπροσθοπορείας τῶν Ἀγγλων
ἐπὶ τὸ χωρίον Mackensie.

Μέσῳ μετὰ τὴν ἐν Ἄλμα μάχην ὁ ἀντιναύαρχος Κορνηλῶφ (1)

Ἄνωρειος καὶ ἀξιος τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος ἥρωος, γέννημα τῆς γα-
λιανῆς Ζακύνθου, πρὸ ὀλίγων μηνῶν τότε καταπλεύσας εἰς τὰς Ἀθήνας

ἀρχηγός τῶν ἐπιτελῶν τοῦ πρίγγιπος διαταχθεὶς ἵνα ὑπερασπί-
 τῃν Σεβαστούπολιν, ὡς δυνηθῆ, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ πληρώματος
 πλοίων, συνεκάλεσε πολεμικὸν συμβούλιον καὶ προέτεινεν αἰσιν
 ἀπόπλου εἰς Κωνσταντινούπολιν διὰ τοῦ κινδυνεύοντος μετ' ὀλί-
 κας ἀφεύκτως καταστραφησομένου στόλου, ἐὰν ἔμενον ἐντὸς τῆς
 λιορκηθησομένης Σεβαστούπόλεως. Ἄλλ' ὀλιγορρηθῆσθαι τῆς τοῦ
 ρᾶς αὐτοῦ γνώμης ὡς ἀνωφελοῦς καὶ παραβόλου, ἀπεφασίσθη 1)
 ταρῶσι πάντες ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς νέας ταύτης Καρχηδόνας 2)
 φραχθῆ ἡ εἴσοδος τοῦ λιμένος διὰ τῶν παλαιωτάτων καὶ ἀρχαῖων
 πλοίων, τὰ δὲ πληρώματα καὶ τὰ τηλεβόλα τοῦ στόλου χρησι-
 σωσι πρὸς ὑπεράσπισιν τοῦ φρουρίου. α Ἀπὸ τῆς σήμερον, εἰς
 Κορινθίῳ, μηδεὶς προφερέτω λόγον περὶ παραδόσεως, ἢ ὑποχωρήσεως
 Θεωροῦντες τὴν πόλιν ὡς τὸ πλοῖον ἡμῶν ἀποθάνουμεν μᾶλλον
 παραδοθῶμεν· ἐπιτρέπω μάλιστα πρὸς πάντας ὑμᾶς ἵνα φοβῶ-
 αὐθαρῆ ὅποιονδήποτε προτείνοντα συνθηκολογίαν, ἢ παραδόσιν,
 στρατιώτης, εἴτε καὶ στρατηγός οὗτος τύχη. »

Παρευθὺς τὰ πλοῖα κατεβυθίσθησαν, ἐν δὲ τῇ πόλει παρεπι-
 σθησαν τὰ πάντα πρὸς ἰσχυρὰν ἄμυναν. Νέος δὲ τις ἐξέχων προ-
 ρημάτων, ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Τότλεπεν διεκήρυξεν ὅτι, ἀν-
 δοντο αὐτῷ οἱ ἀναγκαῖοι ἐργάται, ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ὄχι
 παρ' αὐτοῦ ἡ πόλις. Ὅθεν πραγματικῶς ἔλαβεν ὁ, τι ἐξήτησε. (22)
 Πρὸς νότον ἡ Σεβαστούπολις ἦτο ἀδύνατος ὡς μὴ φοβουμένη
 τὸθεν ἐχθροῦς (1) ἐξ ἐναντίας δὲ πρὸς τὴν θάλασσαν εἶχε φοβερά
 ρώματα καὶ πυροβολικὴν ἀνάλογον· ἦσαν δὲ ταῦτα δύο προση-
 τὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τὸ τοῦ λοιμοκαθαρητοῦ λεγόμενα 60.

καὶ τὴν πατρίδα αὐτοῦ, (ὡς ἂν ἔμελλεν ἵνα ἀποχαιρετίσῃ αὐτὴν διὰ
 καὶ ἐβουλεύετο καὶ ἐπράξε γυναικῶν, ὡς ὁ αἰδιδμος ἡμῶν συμπολίτης Λε-
 Κατωῆς· ἀλλ' εἰς μάτην! Ἦτο καὶ αὐτὸς ὁ μακάριος ἐκ τῶν λογίων
 λήνων ἐκείνων, ὅσοι ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς αυτοκρατορίας Αἰκατερίνης
 ἔθυσαν ὡς μεγάλην, οὕτως εἶπεῖν, πρεσβεία τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων πρὸς
 μέγαν τῆς Ῥωσίας Βασιλέα. Ἐξασκούμενοι περὶ τὰ πολεμικὰ κατὰ
 κατὰ θάλασσαν ἠλπίζον οὐκ ἐπιστρέψαντες ποτε ἀναδειχθήσονται πρὸς
 τῆς πατρίδος. Τοιοῦτου πατρὸς ὑπῆρξεν υἱὸς ὁ ἀγαθὸς ἡμῶν φίλος, ἀν-
 ξιοπαθῶς δυστυχήσας ἀείμνητος συνταγματάρχης Βαλιάνος· τοιοῦτον
 ἐσγάτως ἐλθὼν εἰς Ἀθήνας Ῥωσικὸς πλοίαρχος Ἀρκὰς (ἐξ Ἀρκασίας
 πλῆθος ἄλλων. . . . Σ. Μ.

(4) Ἐπαθον κατὰ δυστυχίαν ἀπὸ ξηρᾶς τὸν ἀντικεῖνον τῆς μυθεουμένης
 φου, ἥτις ἔγρουσα τυφλὸν τὸ ἐν ὀμμάτιον ἔστρεψεν αὐτὸ πρὸς τὴν θά-
 ῶς μὴδένα ἐξ αὐτοῦ φόβον ἔγρουσα· ἀλλ' ἐκείθεν παρ' ἐλπίδα συνείδησιν
 τοῦ ἐπιβλή. Σ. Μ.

τηλεβόλων κατ' αὐτὴν τὴν εἴσοδον τοῦ κόλπου· ἔπειτα δὲ τὸ τοῦ
 Κωνσταντίνου 110 τηλεβόλων· ἐπέκεινα δὲ πρὸς βορρᾶν ὁ πύργος
 τοῦ Μαξιμιλιανοῦ, πρὸς μεσημβρίαν δὲ ἡ τηλεβολοστοιχία τῆς Σεβα-
 στούπόλεως καὶ ὑποκάτω ταύτης κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἐνδοτέρου λι-
 μένος δύο μικρὰ ἕτερα φρούρια, ὁ ἅγιος Νικόλαος 200 τηλεβόλων,
 καὶ ὁ ἅγ. Παῦλος 84ων, ἔχοντα κατέναντι αὐτῶν τὸ φρούριον Αἰκα-
 τερίνα 120 τηλεβόλων καὶ δύο ἕτερα τηλεβολοστάσια πρὸς τὴν
 θάλασσαν. Παραλείπομεν τὰ ὄχυράματα τῆς δεξιᾶς ὄχθης τῆς
 Φερσάνγιας.

Κεκλιμένη πρὸς ἀριστερὰν τοῦ ποταμοῦ τούτου, ἡ μᾶλλον βαθέως
 κόλπου ἡ Σεβαστούπολις ὑψοῦται πρὸς νότον, ἀνατολικῶς δὲ ἀπέναντι
 τοῦ προαστείου τῶν ναυτῶν, εἴτε τῆς Καρπελινάγιας ἐκτείνεται ἐπ' ἐ-
 λλάφους σχεδὸν ὀριζοντίου. Τὸ μέρος τοῦτο περιεῖχε νεώρια, νοσοκο-
 μεία, καὶ ἀποθήκας, ναυστάθμου. Ἄπλοῖς περιβόλος λιθόκτιστος
 περιέκλειε τὸ φρούριον ἀπὸ τοῦ τηλεβολοστασίου τῆς Σεβαστου-
 πόλεως μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ κόλπου, εἴτε τοῦ λιμένος. Καὶ τὸ
 προαστεῖον δὲ περιεκυκλοῦτο ὑπὸ γύμνασιον· ἐν εἴδει περιβόλου μετὰ
 προμαχῶνων ἀρχομένου μὲν πλησίον τοῦ λιμένος τοῦ Κίλεν, φερο-
 μένου δὲ πρὸς νότον μέχρι τῆς ἄκρας τοῦ προαστείου. Ἐκαστος τῶν
 περιβόλων τούτων εἶχε τρεῖς προμαχῶνας.

Ἄλλ' ἡ τεραστία δραστηριότης καὶ ἡ μεγαλεπίβολος εὐφυΐα
 τοῦ μηχανικοῦ Τοτλέπεν μετέβαλε παντελῶς τὰ πράγματα μετ'
 ὀλίγον· διότι ἐντὸς τινῶν ἡμερῶν ἐνισχύσας τὰ ἀσθενῆ μέρη κατέ-
 στασεν ἀξιόμαχον τὴν Σεβαστούπολιν, ἀνήγειρε τηλεβολοστάσια,
 μετεκόμισεν αὐτοῖσι μεγάλα τηλεβόλα ἐκ τῶν πλοίων καὶ προσέ-
 ἔθηκε προπύργια, ὥστε ὅτε οἱ σύμμαχοι περιετάφρευσαν τὴν πόλιν
 (10 Ὀκτωβρ) ὑπῆρχον προμαχῶνες ἰσχυροὶ, ἀνά 3 ἑκλ. πρὸς ἀνα-
 τολὰς καὶ δυσμὰς τοῦ τείχους. Ὁ 1ος ὀλίγον ἀπέειχε τοῦ λιμένος.
 Ὁ 2ος ἦτο ἐπὶ τοῦ λόφου Μαλακίῳ ὑπερασπιζόμενος κυκλοειδῆ τινά
 πύργον, ἔμπροσθεν δὲ τούτου ἐκτίσθη μέγα ὄχυρον. Ὁ 3ος καὶ
 ὁ 4ος ὑπερασπίζοντο τὴν μεσημβρινὴν ἄκρην τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἐνδο-
 τέρου λιμένος. Ὁ δὲ 5ος καὶ 6ος κείμενοι πρὸς δυσμὰς ἐπλευροφυ-
 λκτοῦντο ὑπὸ τῶν φρουρίων τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ λοιμοκαθαρη-
 τοῦ.

Τὸ ὀροπέδιον, ὅπου κεῖται ἡ Σεβαστούπολις ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ
 κρηνητοῦ τῆς Χερσονήσου πρὸς δύσιν μέχρι τῆς ἀνατολικῆς κλιτύος
 ἐκ διάστημα 16 χιλιομέτρων, ἀπὸ δὲ τῆς πόλεως μέχρι τῆς μονῆς
 τοῦ ἁγίου Γεωργίου εἰς πλάτος 12 χιλιομέτρων. Ὁ περὶ τὸν τύπος ὑπάρ-
 χει πετρώδης πρὸς βορρᾶν, ὀλιγώτερον δὲ πρὸς νότον, περιέχων πολ-
 λὰς χαράδρας ἐν τῇ μεταξύ, ἐξ αὐτῶν δὲ αἱ μὲν ἀριστεραὶ ἐκβάλλ-

λουσιν εις τον ὄρμον του λοιμοκαθαρτηριου, αι δε εις τον ενδοτερον λιμενα. η δε του Κιλεν προς ανατολας εις τον ὁμωνυμον ὄρμον.

Αι ὁδοι ησαν σχεδον αδιαβατοι και ὀλιγαριθμοι, προς βορραν και ανατολας υπηρχεν η ευρυχωροτατη και ἀμαξητος η του Γκερμανι διερχομενη βαθειαν χαλαδρα, προς νότον δε και ανατολας η του Παλακίου (Μπαλουκλαβᾶ) διερχομενη κοιλαδα κειμενη εν μεσοβράχων.

Τῆ 25 Σεπτεμβρίου η του στρατηγου Φορέυ 4η Γαλλικη μυριαρχία υπηγεν εις Μπαλουκλαβᾶν, κατειλημμενον ἤδη υπό των Ἀγγλων, αι δε δύο πρωται ἀφεισαι τους σάκκους αυτων εν τῷ σταθμῷ τῆ 26 παρὰ την Τσερνάγιαν ἤλθον προς δυσμας του στρατοπέδου πλησιον του ὑψώματος της Σεβαστουπόλεως. Παρηκολουθουντο υπό των στρατηγων του τε μηχανικοῦ και του πυροβολικοῦ Βικ και Thiry διαταχθέντων ἵνα ἐπισκοπεύσωσι τὰ περίξ του φρουριου ἀλλ' αι Ῥώσοι οὐδ' ἀπαξ ἐπυροβολησαν καθ' ἡμῶν, ὡστε τῆ 28 ὄλος ὁ Γαλλικὸς στρατὸς διευθύνθη προς την μυριαρχίαν του Φορέυ παρὰ την Τσερνάγιαν. Προητοιμάσθημεν τότε προς ἐναρξ πολιορκίας, ἡν ὁ ἐχθρὸς παρτέτεινεν εις ὀλόκληρον σχεδὸν ἔτος της ἀπειρου και ἀνελπίστου ἀποσκευῆς. Τὸ μέρος τοῦτο ἦτο ἀεινές, ὡς προείπομεν, ἀλλὰ τὰ ἐκρηγνύμενα ἐκ των πλοίων τηλεβόλα και τὸ ἀποτεταμιευμένον ἐν τῷ ναυστάθμῳ της Σεβαστουπόλεως ὑλικὸν ἐθεράπευε τὸ ἐλάττωμα τοῦτο.

Ἴδου ὅποια ἦτο ἡ κατάστασις των στρατῶν τῆ 1 Ὀκτωβρ. 1854

1) 28,000 Γάλλοι υπό του στρατηγου Κορφόβερ διοικουμένου ἐπὶ του ὄροπεδίου της χερσονήσου, ὡς καταλειφθέντων των ἀλλοτρίων ἀλλαχου (μιας δηλ. μυριαρχίας ἐν Βάρνα, Καλλιπόλει και Ἀρνούπολει).

2) 6000 Τούρκοι μετὰ Γάλλων.

3) 20,000 Ἄγγλοι υπό τον λόρδ Ράγλαμ ἐν Παλακίῳ και περίξ.

4) Οἱ συμμαχικοὶ στόλοι αὐτόθι και ἐν τῷ κόλπῳ του Καμινίου.

5) Οἱ Ῥώσοι εἶχον τέσσαρα τάγματα ἐν Σεβαστουπόλει υπό ἀντιναύαρχον Κορνηλιῶ, 20,000 ναύτας του στόλου, και 30,000 λεμιστάς διαφόρων τάξεων ἐπὶ του Βελβέκ διοικουμένου παρὰ Μεντσικῶφ στρατοπεδεύοντος ἐν Βαχτσέ σεραγίῳ, ἐπικουρία δὲ ἔχοντο ἐξ Ὀδησοῦ διὰ του ἰσθμοῦ (της Περικοπῆς).

Διαιεθέντος του Γαλλικοῦ στρατοῦ εις δύο μίαιρας, η μὲν Γ. Δ' μυριαρχία υπό τον στρατηγὸν Φορέυ, διευθυντὴν των πολιορκητικῶν ἔργων και της ἐφόδου, κατεστάθη ἐπὶ του ὄροπεδίου τῆ κατὰ τὸ Κουτὸρ τρικλήρ, μέρος δ' αὐτῆς ἀπέναντι της πόλεως

Α' και Β' μυριαρχία υπό τον Βισκὲ ἐπὶ του αὐτοῦ ὄροπεδίου, ὅπου ἐγείετο τῆ 27 ἡ κατόπτευσις, διετύχθη ἵνα κωλύηταις προς καταίωσιν της πολιορκίας ἐπιχειρήσεις του Μεντσικῶφ ἀπέναντι της Τσερνάγιας· ὁ δὲ Ἀγγλικὸς στρατὸς ἀναλαβὼν την προσβολὴν του ἀνατολικου μέρους της Σεβαστουπόλεως ἀντικρὸ του Μαλακῶφ ἐποθετήθη μετὰ τινας ἡμέρας.

Ἵσπερον ἡ 4 μυριαρχία ἤλθε 3000 μέτρα πλησιον του φρουριου ἔχουσα ἀριστερόθι μὲν τον αιγιαλὸν, δεξιόθεν δὲ προς ανατολας μικρὰν τινα οἰκίαν Λ ε υ κ ἡ ν ἐπονομασθεισαν. Ἀλλὰ και ἡ 3 μυριαρχία πλησιάσασα της πόλεως εἶχεν αὐτὴν μὲν ἐξ ἀριστερῶν, τὴν δὲ Σ κ ο π ι ᾶ ν λεγομενην και τὴν μεγάλην φάραγγα της Σεβαστουπόλεως ἐκ δεξιῶν, ἔτοιμος εις βοήθειαν των Ἀγγλων και συνεπιχειρήτην της ἐφόδου· ὅπισθεν δὲ του κέντρου αὐτῆς ἐτίθη ἡ ἀποσκευὴ του μηχανικοῦ, ὅπισθεν δὲ της δεξιᾶς αὐτοῦ ἡ ἀποσκευὴ του πυροβολικοῦ, τὸ δὲ στρατηγεῖον ὅπισθεν των δύο τούτων ἀποσκευῶν ἐν μέσῳ των πολιορκουμένων και των ἐπιτηρούντων ταγμάτων.

Μετὰ ταῦτα συνεκεντρώθη και ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς τῆ 2 Ὀκτωβρ. ἔχων (ἡ μυριαρχία του England Ἰγγλεντ) προς τὰ ἀριστερὰ τὴν μεγάλην φάραγγα διαχωρίζουσα τὰς δύο ἐφόδους, προς τὰ δεξιὰ δὲ ἡ μυριαρχία του Lasey Evans Λεσει Ἰβανς) τους σκοπομῶν του Γκερμαν, κατὰ δὲ τὸ κέντρον τὰς μυριαρχίας του Kadvap και του δουκὸς εἰς Κανταβριγίας, πρὸ αὐτῶν δὲ τὴν εὐζωνον μυριαρχίαν του Γεωργίου Βροῦν, ὀπίσω δὲ τὴν ἀποσκευὴν του τε μηχανικοῦ και του πυροβολικοῦ και τὸ ἵππικόν· ἀλλὰ τὸ στρατηγεῖον και ὁ στόλος ἔμειναν ἐν Παλακίῳ.

Τῆ 4 τὸ ἐπισκοπευτικὸν σῶμα περιεταφρεύθη κατὰ τὰ ἔμπροσθεν προς τὴν κοιλάδα της Τσερνάγιας και του Παλακίου, ἐσεδιάσθη δὲ και τὸ ἀποτείχισμα. Τότε περίπου ἤλθον και αι ἐκ Βάρνης μετακληθεῖσαι ἐπικουρία, τὸ 4ον των Χουσαίων, τὸ 1ον των ἀρροβολιστῶν της Ἀφρικῆς, τὰ της 4ης μυριαρχίας = 13,000 και ἐξ τάγματα Ὀθωμανικὰ, μετὰ δύο μεραρχιῶν της 1ης μυριαρχίας, ὡστε αὐτὴ ἀνεπληρώθη ἐν τῷ τόπῳ της ἐπιτηρήσεως υπό νέων Τούρκων κατ' ἀρχάς, ἔπειτα δὲ υπό της ἤδη ἐλθούσης 5ης μυριαρχίας. Τούτων γινόμενων, δεξιόθεν μὲν ἐξηκολουθεῖτο ἡ πολιορκία, ἀριστερόθεν δὲ ἀπεβιδιάζοντο νέα στρατεύματα και ἐφόδια, ὡστε τῆ 9 καθ' ἡν ἐπεχειρήσαμεν τὴν περιτάφρυσιν, ὑπῆρχε καθ' ἐλάττην μυριαρχίαν ἀποθήκη σιτίων, παρὰ δὲ τὸ στρατηγεῖον ὑπὲρ του ἵππικοῦ ἐφεδρεῖται και ἀποσκευαὶ του πυροβολικοῦ, του μηχανικοῦ, τὰ ἐφόδια της ἀρχῆς.

Τὰ πολιορκητικὰ τηλεβόλα, τὰ πολεμεφόδια ἔκιντο ἐν ταῖς

ἀποσκευαίς, ὡς καὶ οἱ κόφιοι, αἱ πρὸς τὴν αὐτὴν χρῆσιν ὀρεσθεῖσαι πιθάκναι τοῦ διπύρου, αἱ ἀγκυλίδες καὶ οἱ γαιουδόχοι σάκκοι. Ὁ στρατὸς ἔφερε φυσίγγια (πυριτιδοβόλας) καὶ τεσσάρων ἡμερῶν τροφᾶς· ἀλλ' ἡ χρῆσις τούτων ἀπηγορεύθη, ἐάν μὴ προηγήθῃ ἰδιαιτέρα ἀδεία.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐγνώσθη ἐκ τῶν γενομένων ἐπισκοπεύσεων καὶ αὐτῶν τῶν ἐκπυροκροτήσεων τοῦ φρουρίου ὅτι οἱ Ῥώσοι εἶχον αὐτῷ πλήθος τηλεβόλων μεγάλης διαμέτρου καὶ μακρᾶς βολῆς, ἀπεβιάσθησαν ἐκ τῶν συμμαχικῶν πλοίων 20 τηλεβόλα τῶν 30, 10 βομβιδοβόλα 22 ἑκατοστομέτρων καὶ 30 πυραυλοβόλα τοῦ ναυτικοῦ μετὰ 1000 ναυτῶν πρὸς μεταχειρίσιν αὐτῶν, διευθύνοντες τὰ ἔργα τοῦ πλοιαρχοῦ τοῦ τρικρότου τῆς Πόλεως τῶν Παρισίων Ρίγὼ de Genouilly.

Ἐν τούτοις τῇ 1 Ὀκτωβρίου ἐξετελέσθησαν παρ' ἡμῶν ἀνενοχλήτως πολλαὶ καὶ μεγάλαι, ἢ μικραὶ ἐπισκοπεύσεις πλησίον τοῦ φρουρίου· τῇ δὲ 2^ῃ ἀπόσπασμα τοῦ ἐπισκοπευτικοῦ σώματος εἶχε 5—6000 ἀνθρώπων παρασκευασθέντων ἐροδίω ἀμάξας πρὸς τὸ Βαγ-τσέεραϊ· ἀλλὰ καθήσαντος ἐνεδραν Ζουάβων τοῦ στρατηγοῦ Βοακὴ ὄπισθεν τῆς ὑπερκειμένης τοῦ στενοῦ καὶ τῶν γερυρῶν τοῦ Ἰγκερμαν βάρχειος, καταληφθεῖσα ἡ κορυφὴ τῆς φάλαγγος ἀπεχώρησε. Ἡ δὲ 3^ῃ περὶ 8^ῃ ὥραν πρωϊνῆν τὸ 5ον τῶν ἀκροβολιστῶν, καὶ δύο ἕτερα τμήματα ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Aurelles προέβησαν μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Βιζῶ πρὸς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τοῦ φρουρίου. Ὁ ἐχθρὸς κατὰ πρότερον τότε ζωηρῶς πυροβολήσας ἐπλήγησέ τινας ἐκ τῶν ἡμετέρων· ἀλλὰ καὶ τῇ 6^ῃ ὁ λοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ Schmitz καταγινομένης εἰς τιπικὰς παρατηρήσεις ἀπετμήθη τὸ σκελὸς ὑπὸ μύδρου καὶ ἀπέθανε. Τῇ δὲ 7^ῃ ἀνέβη ὁ στρατηγὸς Βουρμελ μετὰ 9 ταγματῶν εἰς τὸν ἀποχωρίζοντα τοὺς πολιορκητὰς ἐκ τῶν πολιορκουμένων λόφον ὅπου στενοχωρήσῃ τούτους· διότι τῇ προτεραίᾳ ἐξορμήσαντες ἐκεῖθεν ἔκτισαν ἔξω μίαν οἰκίαν· ὅθεν περὶ τὴν 11^{ην} ὥραν τῆς νυκτὸς δύο τμήματα Ῥωσικὰ μετὰ δύο τηλεβόλων ὑπὸ οὐλαμοῦ ἰππέων βοηθημένα ἐτόλμησαν ἐπιθεσιν πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς παρατάξεως ἡμῶν· ἀλλ' ἀποκρουσθέντα ἀνδρείως ὑπὸ τοῦ 39 ἐπέστρεψαν.

Ταχθέντος ὡς ἐπιστάτου τῆς ταφρείας τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τῶν ἐπιτελῶν, Ραοὺλ βοηθούτων, κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔργον, τῶν ταγματάρχων τῶν μηχανικῶν Τριπιέ καὶ τοῦ τῶν πυροβολιστῶν Λεδόφ ὑπὸ τοὺς στρατηγούς Βιζῶ καὶ Θόρου, τῇ 8^ῃ Ὀκτωβρ. περὶ 9^ῃ ὥραν τῆς ἑσπέρας 1600 εἰς μικροτέρους διηρημένοι ἀριθμοὺς καὶ τῇ 8 ταγματῶν τῆς φρουρᾶς βοηθούμενοι προέβησαν 800 μέτρα μακρὰ τοῦ τείχους καθ' ἃ μέρη εἰδείξαν οἱ μηχανικοί. Σφοδρὸς ἀνεμὸς βορειανατολικὸς καὶ τὸ ὑποφύσκον τῆς σελήνης φέγγος ἐφαίνοντο

θοὶ τῆς ἐπιχειρήσεως· διὸ οὗτ' ἐνόησεν ὁ ἐχθρὸς· τοῦλάχιστον οὗτ' ἐξῆλθεν, οὗτ' ἐπυροβολήσεν, ὡς ἐνασχολούμενος μάλιστα καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐπισκευὴν τῶν ἐπιμάχων μερῶν τοῦ τείχους, ἢ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἐφόπλισιν τηλεβολοστασίων. Τοιοῦτοτρόπως ἐξορυχθέντων εἰς ἰκανὸν βάθος 936 μέτρων ὑπονόμου στοᾶς, ἢ κοφινωφραγμάτων, οἱ ἀνθρώποι εὐρέθησαν ὑπὸ σκέπην ἀνατέλλοντος τοῦ ἡλίου.

Ἀλλὰ τῇ ἐπαύριον ἐτελειοποιήθη ἡ παράλληλος αὕτη κατὰ σύστημα προμαχῶνων· οἱ δὲ Ῥώσοι ἐπυροκρότου ἀτέχνως δι' ὕλης τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ἀνευ βλάβης ἡμῶν. Παρατηρήσαμεν τότε ὅτι τὸ πυροβολικὸν αὐτῶν ἐξείχε κατὰ τε τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν διάμετρον τῶν τηλεβόλων ἐπὶ τῶν προμαχῶνων τοῦ Κέντρου, τοῦ Λοιμοκαθαρητηρίου καὶ τοῦ Ἰστοῦ ἐκ δεξιῶν, καθ' ὧν καὶ ἡμεῖς κυρίως ἐσπεύδομεν. Περὶ 9^{ην} καὶ ἡμίσειαν ὥραν τῆς ἑσπέρας ἐτόλμησαν δύο ἐξόδους δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς εἰς μάτην. Ἀπεκρούσθησαν δ' οὐχ ἥττον καὶ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων κατὰ τὴν νύκτα τῆς 10 καὶ 11^{ης}, ὥστε οἱ ἐργαταὶ ἡμῶν διεδέχοντο ἀλλήλους ἐπιτυχῶς μέχρι τῆς 16, ὅτε ἤρξατο πανταχόθεν ἐξασπράπτων καὶ βροντῶν τὸ πῦρ, ἐπλατύνθη ἡ τάφρος, διετέθησαν οἱ συνήθεις ἐλιγμοὶ τῆς κοινωνίας, ἐστρεωθήσαν δὲ τὰ ἀσφαλιζόντα τὸν στρατιωτικὴν προπετάσματα. Ἡ ὀλκὴ (σειρὰ πυρίτιδος) τῆς παραλλήλου, ἥτις προωρίσθη ἵνα προαχθῇ μέχρι 600 μέτρων ἀποστάσεως τοῦ προμαχῶνος τοῦ Ἰστοῦ, παρεξέταθη. Διὰ τοῦτο τῇ 14 ἡλαττώθη κατὰ τὸ ἡμισυ ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑπονομοποιῶν, τὰ δὲ τμήματα τῆς κατὰ τὴν ταφρείαν φρουρᾶς ἀπὸ 8 εἰς 7. Αἱ ἐκ τῆς καταπυροβολήσεως τῶν Ῥώσων βλάβαι ἡμῶν ἐπανωροθύντο εὐκόλως, εὐστοχοβόλοι δὲ κατὰ τινα μικρὰ ὀρύγματα ἐτέθησαν ὅπως σκοπεύσει κατὰ τῶν Ῥώσων τηλεβολητῶν (κανονιέρων)· τέλος ἠνεώχθησαν καὶ κλάδοι ὑπονόμου εἰς δευτέραν φέροντες παράλληλον.

Ἐν τούτοις διετίθησαν ἀρμολίως καὶ τὰ τοῦ πυροβολικοῦ. Εἶχομεν 24 τηλεβόλα τῶν 24, 12 τῶν 16, 12 βομβιδοβόλα 22 ἑκατοστομέτρων, 8 ὀλυμβόλα τῶν 27 ἑκατοστομέτρων, 8 τῶν 22, 4 τῶν 15—56· προσθεθειμένων δὲ τούτοις τῶν ἐκ τοῦ στόλου μετακομισθέντων, ἐγένοντο τὰ πάντα 86 τηλεβόλα. Ἰπῆρχον δὲ 50,000 βλήματα ἐκτὸς 150,000 χιλιογράμμων πυρίτιδος, 10,000 χειροβουβιδίων καὶ 480 κιβώτια βολιδῶν. Ἀνηγέρθησαν πέντε τηλεβολοστασία τῇ 1 καὶ 2 ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ ἐξ ἀριστερῶν, τὸ δὲ 3, 4 καὶ 5 ὑπὸ τοῦ πυροβολικοῦ, ἐσωπλισμένα διὰ τηλεβόλων, βομβιδοβόλων, ἢ ὀλυμβόλων. Ἐπειδὴ ὅμως εἶδομεν ὅτι τὸ 1ον τηλεβολοστασίον ἡμῶν ἐπλευροκοπεῖτο ὑπὸ τῶν τηλεβόλων τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου, μετετόπισαμεν αὐτὸ τὸσοῦ σπουδαιότερον, ὅση ἀντετάττετο πρὸς τὸ εἰρη-

μένον, μεταστῆσαντες αὐτὸ παρὰ τὴν θάλασσαν ἐξ ἀριστερῶν τῆς τετάρτης μυριαρχίας ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἀρχαίου τινος τῶν Γενουησίων φρουρίου. Τὰ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐλθόντα τηλεβόλα ἦσαν ἀγρία, ἀλλ' ἐδέχθημεν αὐτὰ πρὸς ἐνοπλισμὸν τῶν ὑχυρωμάτων τοῦ ἀποτειχίσματος, ἐδώκαμεν δὲ 6 καὶ τοῖς Ἄγγλοις ὑπὲρ τῶν προμαχῶνων τοῦ Παλακίου. Οὕτω τῇ 16 τὰ 5 τηλεβολοστάσια ἡμῶν ἦσαν κατὰ πάντα ἑτοιμα πρὸς ἐνέργειαν.

Τῇ 17 Ὀκτωβρ. ἀπεφασίσθη ἵνα ἐκπυροκροτῶσι συγχρόνως Ἄγγλοι καὶ Γάλλοι περὶ τὴν 6 1/2 ἑωθινὴν ὥραν, δοθέντος συνθήματος τριῶν βομβῶν ἐξαπτομένων ἐκ τοῦ 3 τηλεβολοστασίου. Ἀλλὰ καὶ οἱ ναύαρχοι συνεφώνησαν ἵνα στρεφόμενοι συνάμα κατὰ τὸν ἄνεμον καταπυροβολῶσι τὸ φρούριον τοῦ λοιμοκαθαρητηρίου καὶ τὸ μεσημβρινὸν μέρος τῆς Σεβαστουπόλεως.

Τὰ στρατεύματα τῆς πολιορκητικῆς μοίρας κατὰ διαταγὴν ἐλάμβανον τὰ ὅπλα περὶ τὴν αὐτὴν ὥραν, τὸ ἐπισκοπευτικὸν σῶμα ἐδιπλασίαζε τὴν προφυλακὴν, τὸ δὲ ἵππικὸν ἐκράτει ἐπιστάκτους τοὺς ἵππους. Οὕτως ἐκ πάντων τῶν πυροβολοστασίων (53 τηλεβόλων τῶν Γάλλων καὶ 73 τῶν Ἄγγλων=126) ἐξήστραπτον αἱ φλόγες περὶ τὴν ὠρισμένην ὥραν· ἀλλὰ καὶ τὸ φρούριον ἀπήντα δραστηρίως καὶ τακτικῶς διὰ 250 τηλεβόλων· ὁ στόλος ὅμως ὡς μὴ παρασκευασθεὶς εἰσέτι ἀνέβαλε τὸν προσδοκώμενον ἀντιπερισπασμὸν. Τὸ πῦρ διήρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὥρας, οὔτε ἦτο εὐκολον ἵνα ἴδῃ τις τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συνεχοῦς τούτου κερανοῦ διὰ τὸν πυκνότατον καπνὸν· τῇ δ' 9 ὥρᾳ βομβὰ ῥωσικὴ ἐπισκίψασα ἐπὶ τῆς ἀποθήκης τοῦ 4 Γαλλικοῦ τηλεβολοστασίου ἀνέφλεξεν αὐτὸ εἰς τὸν ἀέρα, 50 ἄνδρες ἐτραυματίσθησαν, ἢ ἐφονεύθησαν, τὸ δὲ τηλεβολοστάσιον ἔμεινεν ἐν ἀργίᾳ. Ἀλλὰ περὶ τὴν 10 ὥραν καὶ κιβώτιον φυσιγγίων ἐκράχεν ἐπὶ τοῦ 1 τηλεβολοστασίου τῶν ναυτικῶν περιέστειλεν εἰς 3 μόνον τὰς τηλεβολοστοιγίας τῶν Γάλλων· διὸ καὶ ὁ ἐχθρὸς κατ' αὐτῶν μάλιστα διεύθυνε τὰς βολὰς. Τότε ἐδόθη κέλευσμα πάσης τοῦ πυρός. Οἱ ῥώσσοι ἠραίωσαν καὶ αὐτοὶ τὰς ἐκπυροκροτήσεις, ἀλλ' οἱ Ἄγγλοι ἐπέμειναν κεραυνοβολοῦντες ἐπωφελοῦς· διότι ἀποθήκη τις μεγάλη τοῦ προμαχῶνος τοῦ λεγομένου μεγάλου Πριόνος ἐξεβράχη, μετὰ μίαν ὅμως ὥραν ζύγαστρον (κιβώτιον) πολεμοφοδίων τοῦ δεξιοῦ τηλεβολοστασίου τῶν Ἄγγλων ἐπαθε τὸ αὐτὸ ἀτύχημα. Ἐν τούτοις καὶ οἱ στόλοι ἐλθόντες περὶ τὴν πρώτην ὥραν παρὰ τὸ τηλεβολοστάσιον τοῦ Γενουησιακοῦ φρουρίου κατεκεραύνωσαν τὴν τε πόλιν καὶ τὸ λοιμοκαθαρητήριον βλάψαντες μεγάλως τοὺς ῥώσσους μὴδ' οὐντως ὑποχωροῦντας. Τότε ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων ἀπώλεσαν καὶ τὸν αὐαρχον Κορηλιῶφ, ὅστις ἠνωμένος μετὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν μη-

χανικῶν Τότλεβιν ἦτο ἡ ψυχὴ τῆς ὑπερασπίσεως αὐτῶν· διότι πληγθεὶς καιρίως κατὰ τὸν μηρὸν, ἀπέθανε μετ' ὀλίγον, ὡς διασπαρὰ χθειςτῆς τοιαύτης· ἀλλὰ καὶ ὁ διάδοχος αὐτοῦ ὁ ναύαρχος Ναχιμωφ, ὁ πυροπόλησας ἐν Σινώπῃ τὸν Τουρικὸν στόλον, ἐπλήγη ἐλαφρῶς περὶ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ βλήματος βόμβας. Ἡ βροντὴ τοῦ πυρός ἔπαυσε περὶ τὴν νύκτα, τὰ πλοῖα ἐπανήλθον ὅπου πρότερον ἦσαν ἠγκυροβολημένα, ὁ δὲ ἐχθρὸς ἔσπευσε εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς γενομένης φθορᾶς· ἐπαμψεν ὅμως καὶ τινὰς δυνάμεις ὅπως πληροφωρηθῆ ἔάν τὰ τηλεβολοστάσια εἰσέτι κατείχοντο· ἀλλ' οἱ κατασκοποὶ οὗτοι ἐδιώχθησαν ταχέως εἰς τὴν πόλιν.

Κατὰ τὴν μάχην ταύτην 96 ἐκ τῶν ἡμετέρων ἀπέθανον, ἢ ἐμείναν τραυματῆαι· 12 τηλεβόλα ἐβλάθησαν περὶ τοὺς κιλλίβαντας, δύο κατεστάθησαν ἀχρηστα, ἐφθάρησαν δὲ καὶ τινες τηλεβολῆθραι (θυρίδες· τηλεβόλων) καὶ κιβώτια πολεμοφοδίων, τέλος καὶ ἡ τάφος αὐτῆ ἐνισχυοῦ κατεχώσθη.

Ἐκ τῆς ἀποπειρᾶς ταύτης ἀποδειχθέντος ὅτι οἱ ἐχθροὶ ὑπερέβαινον ἡμᾶς κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ μέγεθος τῶν τηλεβόλων, καθὼς καὶ κατὰ τὴν περὶ αὐτῶν ἀποσκευὴν, ἐνεκρίθη ἵνα ἐκβιάσωμεν τὰ τῆς ἐφόδου. Ὄθεν τὸ μηχανικὸν ἀπὸ τῆς 18 περὶ τὸ ἑσπέρας ἐργάζετο πρὸς τὸν προμαχῶνα τοῦ Ἰστοῦ. Τῇ 20 κατηντήσαμεν μέχρι τοῦ κρημνοῦ, ὅστις φέρει εἰς τὸν λιμένα τῆς Σεβαστουπόλεως, διεχώριζε δὲ τὰς ἐφόδους τῶν Γάλλων καὶ Ἄγγλων· ἀλλ' ἡ ἐργασία τῆς ὑπονομοποιίας ἀπέβλινεν αὐτόθι δυσχερῆς καὶ βραδεῖα διὰ τὸ πετρώδες τοῦ ἐδάφους· ὅθεν προσεβίνομεν διὰ ταχυσκάπτου σύριγγος καὶ σκαπάνης. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐχθρὸς πυροβολῶν ἀκαταπαύστως διέβριξε κατὰ δύο, ἢ τρία μέρη τὴν παράλληλον ἡμῶν ἐπανορθώσαντες ὅμως αὐτὴν ἐστήσαμεν ἀναβαθμίδας διὰ τὸν πυροβολισμόν. Ἐπειτα δὲ ἠνοίξαμεν νέας κοινωνίας ὀπισθεν τῆς πρώτης παραλλήλου· καθόσον αἱ ἤδη γενομένηαι ἐκρίθησαν ἐπισφαλεῖς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ σπουδαιοτάτη αὐτῶν ἔληγεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Clacheton, στενόπορον, ὅπου συνεκέντρουν οἱ πολιορκούμενοι ἅπασαν τοῦ πυροβολικοῦ· αὐτῶν τὴν δυνάμιν, ἐσχηματίσαμεν αὐτὴν ἀλλεοτρόπως (ὡς ἀρπεδόνην, δηλ. βρόχον θρησκευτῶν). Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 12—22, ἐσχιδιάσαμεν τοὺς φέροντας εἰς τὴν δευτέραν παράλληλον ἐλιγμούς πρὸ τοῦ προμαχῶνος τοῦ Ἰστοῦ. Αὐτοῦ ἐταλαιπωρήθημεν πολὺ, ὡς προχωροῦντες διὰ ταχυσκάπτου πάντοτε σύριγγος· καθόσον τὸ ἔδαφος μόλις εἶχε 30 ἑκατοστόμετρα γῆς, 60 δὲ ἀσβεστοῦ κέλφος ἔπειτα δὲ τοφῶδες καὶ μίλις ὑπὸ τῆς σκαπάνης διασχίζόμενον στρώμα. Καὶ ὅμως τῇ ἐπαύριον περὶ τὴν αὐγὴν τὸ κοφινόφραγμα κεκορυφωμένον ἦδη καὶ ὑπὸ παραπετάματος ἰσχυροῦ 2, 30 μέτρων πλάτους ἐνίσχυόμενον

ἐκάλυπτεν ἐντελῶς τοὺς ἀνθρώπους. Κατὰ δὲ τὴν νύκτα τῆς 23 24 τὸ μηχανικὸν ἐπέρανε τὸ σχέδιον καὶ τῆς 2ας παραλλήλου ἀπὸ τοῦ κρημνοῦ (τῆς φάραγγος) μέχρι τῆς κοινωίνης πρὸς τὰ δεξιὰ, ὥστε τότε ἐπεχειρήσαμεν καὶ τὸ πλαγιόγωμα. Τῇ ἐπαύριον 24 ἤραμεν ἐκ μέσου ὄγκους λίθων στενωχωροῦντας τὴν κίνησιν τῶν ἀνθρώπων, ἐστήσαμεν ἀναβαθμίδας ὅπως προβῶμεν μέχρι τοῦ κρημνοῦ, ἐβιθύναμεν δὲ καὶ τὴν 2αν παράλληλον, ἣτις ἦτο σχεδὸν ἐντελής, ἢ καὶ τὸ πῦρ τοῦ ἐχθροῦ ἀνελάμπειν ἀκαταπαύστως. Οὕτω τὰ πολιορκητικὰ ἔργα μόλις ἀπέχον τοῦ τείχους περὶ τὰ 400 μέτρα ὅθεν καταπεπληγμένοι οἱ ἐχθροὶ καὶ βιοταὶν ὑποπτευόντες ἐφοδοὶ ἐμυδροβόλησαν κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς 24 μεταξύ 9 καὶ 10 ὥρα κατὰ τῶν ἐργατῶν, ἀλλ' ὀλίγων αὐτοῦς ἐβλάψαν. Κατὰ τῶν Ἄγγλων ὁμοῦς ἐπυροβόλου ἀραιότερον ὡς ἀπεχόντων, ἔτι ἐπέκεινα τῶν 700 μέτρων.

Τὸ ἐπισκοπευτικὸν σῶμα τῶν Ῥώσων περιεταφρεύετο, νέος προμαχῶν ἀνηγέρθη πρὸς δεξιὰ τῶν Ἀγγλικῶν τάξεων, ἐπὶ ἀντιστηρίγματος κοινωινοῦντος μετὰ τῆς κοιλάδος τῆς Τσερνάγιας, ὥστε δι' αὐτοῦ ἀναβαίνων ὁ ἐχθρὸς εἰς τὸ ὄροπέδιον ἐδύνατο ἵνα ἀνοίγων διόδον καθ' ἃ μέρος συνήπτοντο οἱ δύο στρατοὶ, καταλάβῃ ἡμᾶς ἐκ τῶν νότων.

Τὸ πυροβολικὸν καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῶν 8 τούτων ἡμερῶν ἀπῆντα πρὸς τοὺς ἐχθρούς, ἐπισκευαζομένων τῶν τηλεβολοστασιῶν, καὶ ἀνεγειρομένων νέων ἄλλων. Ὁ λόγος τῶν εὐστόχων ἀκροβολιστῶν ἐνεδρεύων ἐφόνευσε πολλοὺς τηλεβολητάς Ῥώσους. Τῇ 18 ἐκρίθη ἡ διατήρησις τοῦ 1, 2, 3, 4 καὶ 6 τηλεβολοστασίου, ἡ κατήρησις τοῦ 5 καὶ ἡ ἀνέγειρις 3 ἐτέρων 7, 8, 9 ἐξ ἀριστερῶν πρὸς δεξιὰ. Ὁπλίσθησαν δὲ ταῦτα δι' 6 τηλεβόλων, τὸ 8 δι' ἐξ ὀλμοβόλων, τὸ δὲ 9 δι' ὀλμοβόλων Τουρκικῶν. Οὕτω τῇ 19 τὰ 8 Γαλλικὰ τηλεβολοστάσια ἤρξαντο τοῦ πυρὸς κατὰ τὴν τεταγμένην ὥρην. Οἱ δὲ Ἄγγλοι μὴ διακόψαντες αὐτὸ ἐβλάψαν τοὺς ἐχθρούς· ἀλλὰ περὶ τὸ ἐσπέρας καὶ ἡμεῖς ἐπεκρατήσαμεν αὐτῶν· καθότι ὁ μὲν πύργος τοῦ κεντρικοῦ προμαχῶνος ἦτο κατεστραμμένος, αἱ δὲ τηλεβολοστάσια τοῦ προμαχῶνος τοῦ Ἰστοῦ ἐκ δεξιῶν ἐβλάψθησαν, ἡμεῖς δὲ ἐξ ἐναντίας ὀλίγον ἐπάθομεν. Ἀπὸ τῆς 20 εἰς τὴν 25 ἡ ἐκπυροσοκρότησις ἐξηκολούθησε κατὰ διαφόρους ὥρας, ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ ἀπῆντων ἀδρανέστερον, ὡς ἐλαττωθέντος μὲν καὶ τοῦ ὑλικοῦ, ἐλαττωθέντων δὲ καὶ τῶν τηλεβολητῶν. Ἐν γένει ὁμοῦς οἱ πολιορκούμενοι μὴ ἀποδειλιώθητε ἀνήγειρον ὅπισθεν τῶν κατεστραμμένων ἔτρα πυροβολοστασίων. Οὕτω τῇ 22 εἶδομεν δύο τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ πρηνοῦς πρὸς τὸν λιμνὸν κρημνοῦ· ἀλλὰ τὰ ἀπέναντι τῶν εὐστόχων ἀκροβολιστῶν κείμενα

κατελείφθησαν, ἀλλαγῶν δὲ ἐπάττοντο κἀκὴν νέα τηλεβόλα ἐκ τῶν πλοίων λαμβανόμενα, ὥστε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον πῦξαν οἱ δυσχερεῖαι τῆς πολιορκίας. Ἐπειτα κατηργήσαμεν καὶ τὸ 6 τηλεβολοστάσιον ὡς προσβαλλόμενον συνάμα ὑπὸ πάντων τῶν ἐχθρικών ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ προμαχῶνος μέχρι τοῦ λοιμοκαθαρτηρίου. Τῇ 24 μόλις ὑπελείποντο 23 μεγάλα τηλεβόλα καὶ 19 ὀλμοβόλα ἐν τάξει. Τῇ 25 ἤρξάμεθα καὶ τῶν ἐμπροσστηρίων πυραύλων, ἐξ ὧν ἠλπίζομεν πολὺ, ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν ὑπῆξε μικρὸν· διότι ἐκ διαλειμάτων αἱ βρομίδες καὶ αἱ βόμβαι ἐξήπτον μὲν τινὰς πυρκαϊὰς ἐν μέσῳ τῆς Σεβαστοπούλεως, ἀλλ' οἱ πολιορκούμενοι ἀπεσβέννουν αὐτὰς εὐκόλως.

Κατὰ τὴν νύκτα τῆς 21—22 δύο ὥρας πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου οἱ ἐχθροὶ ἐξορμήσαντες προσεχώρησαν τοσοῦτον ἀνδρείως μέχρις ἡμῶν, ὥστε ἤρξαντο ἤδη ἐπιπίπτοντες ἐπὶ τῶν τηλεβόλων τοῦ 3 καὶ 4, ἀλλ' ἀναστάντες οἱ τηλεβοληταὶ καὶ λαβόντες εὐθὺς τὰ ὄπλα ἀπῆλθαν αὐτοὺς, αἰχμαλωτισθέντων ἢ καὶ φονευθέντων τινῶν.

Ἐλθούσα μετὰ ταῦτα ἡ 17 μεραρχία τοῦ Bazaine προσετέθη τῇ 5 μεραρχία (Levaillant) ἐστρατοπεδευμένη μετὰ τοῦ πολιορκούντος σώματος κατὰ τὴν 6'. γραμμὴν ὀπίσω τῆς 4. Τότε ὁ Γαλλικὸς στρατὸς συνεπληρώθη ἐκ 46,000 πεζῶν καὶ 5,000 ἵππῶν. Ἀλλὰ καὶ οἱ Ῥώσοι ἐλάβον συγχρόνως ἐπικουρίας τὴν 10, 11 καὶ 12 μεραρχίαν τῆς τετάρτης μοίρας τοῦ στρατηγοῦ Δανεμβέργ ἐξ Ὀδησσοῦ· τῇ δὲ 22 εἰσῆλθεν εἰς τὸ φρούριον ἡ 12 μεραρχία τοῦ Λιπράνδη, ἡ 11 τοῦ Παύλου κατεσκήνωσεν περὶ τὸ Ἰγκερμαν, ἐπῆλθε δὲ ἔπειτα καὶ ἡ 10 τοῦ Σίμωνος.

(ἀκολοθεῖ).

Περὶ λογιστικοῦ συστήματος.

Ὁμώμενος ἀπὸ τῶν συμβάντων τῶν ἀνθρωπέντων ἐσχάτως εἰς τὴν Μοίραν τῶν Λογιστῶν, καὶ εἰς τὴν Μοιραρχίαν τῆς Πρωτσοῦσης, ἄτινα τοῖς πᾶσιν εἰσι γνωστὰ, θεωρῶ καθήκον μου νὰ κίωμ παρατηρήσεις τινὰς ἐπὶ τοῦ ἐπικρατοῦντος εἰς τὸν Στρατὸν λογιστικοῦ συστήματος.

Πᾶν ἔθνος ἔχει ἴδιον λογιστικὸν εἰς τὸν Στρατὸν τοῦ αὐτοῦ συστήματος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦστον ἀπλούστερον, ἢ πολυπλοκώτερον, ἢ τελειότερον· καὶ ὁμοῦς παντοῦ συμβαίνεισι καταχρήσεις περὶ τὴν ὑπερβαίαν, οὐχὶ μόνον εἰς τὸν λογιστικὸν Κλάδον, ἢ εἰς τοὺς ἐκπλη-

ροῦντας λογιστικὰ καθήκοντα αξιωματικούς (διότι πολλά τῶν πε-
φωτισμένων ἐθνῶν δὲν ἔχουσιν ἴδιον κλάδον διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς
ὑπηρεσίας ταύτης) ἀλλὰ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας
λαμβάνουσι χώραν ἀτοπήματα τοιαῦτα, καὶ τοὶ τυμωρούμενα αὐ-
στηρῶς ἀπὸ τὸν Νόμον.

Τὸν διαχειριζόμενον τὴν περιουσίαν τοῦ δημοσίου δὲν ἐμποδίζουσι
τόσον τὸ σύστημα καὶ ἡ ἀστηρότης τοῦ Νόμου, ὅποταν τῆς ἀνα-
τεθείσης αὐτῷ ἐμπιστοσύνης θῆλῃ νὰ καταχρασθῆ, ὅσον ἡ ἐλπίς καὶ
ἡ θετικότης τοῦ ὅπως οὖν εὐτυχοῦς μέλλοντος, ὅποταν ἡ τιμιότης
καὶ ἱκανότης ἀφεύκτως βραβεύωνται, καὶ ὅπῃ ταν ἡ μισθοδοσία τιν
ἀνάλογος τυγχάνῃ τῆς εὐθύνης, τῶν κόπων, καὶ τοῦ χρόνου τῆς
ὑπηρεσίας του (α).

Ἡ κεφαλικὴ ποινὴ, ὡς γνωρίζομεν, οὐδὲν ἔμποδίζει τὸν κακοῦρ-
γον τοῦ κακοῦργεῖν, καθ' ὅσον ὁ νομοθέτης ἐφαρμόζων ἀπλῶς ποινὰς
κατὰ τὴν βαρύτητα τῶν πράξεων δὲν βραβεύει καὶ τοὺς καλῶς πράτ-
σοντας, ἀφείς τὸ τοιοῦτον σωφρονισμοῦ μέτρον, ἂν καὶ λυσιτελεῖ, εἰς
τὰς Κυβερνήσεις, τοῦ ὁποίου ὅσον αὐταὶ συχνὰ κάμνωσι χρῆσιν, το-
σοῦτον αἱ καταχρήσεις καὶ τὰ κακοῦργήματα ἐκλείπουσι, καὶ τοσοῦ-
τον, ἢ μὲν ἀρετὴ εἰς τὴν ἀνήκουσαν ἀνυψοῦται θέσιν, ἢ δὲ κακία πε-
ριφρονεῖται, μέτρον, ὅπερ οὐχὶ μόνον τιμίους ὑπαλλήλους νὰ μορφώ-
σῃ δύναται, ἀλλὰ καὶ κοινωνίαν ἀρίστην. Οὐχ ἥττον ὅμως πρέπει
νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ ἐνός καὶ τοῦ ἄλλου τῶν
συστημάτων προκύπτουν καὶ καταχρήσεις κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥτ-
τον διάφοροι. Ὅθεν τὸ ἀριστον τῶν συστημάτων εἶναι ἐκεῖνο, ὅπερ
διὰ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν ἐπιμελητηρίων ἀναγκάτιζι τὴν κατάχρη-
σιν, καὶ οὕτως αἱ διατάξεις ἐνεργοῦνται καὶ ἐφαρμόζονται ὑπὸ προ-
σωπικοῦ ἀρκούντως ἐκλελεγμένου καὶ ἐπαξίως ἀμειβομένου.

Τὸ δὲ ἐπικρατοῦν παρ' ἡμῖν λογιστικὸν σύστημα ὁμοιάζει σωρεί-
αν συντριμματῶν μαρμάρων, τὰ ὁποῖα μαρτυροῦσι τὴν ὑπαρξίν ποτε
οικοδομημάτων, ἢ ἄλλως σωρείαν λαξευτῶν λίθων, οὓς τινὰς

(α) Ὁ μὲν αὐτοκράτωρ Ναπολεὼν ἐδιπλασίασε τὴν μισθοδοσίαν τῶν Οἰκο-
νομικῶν καὶ Λογιστικῶν Ἀξιωματικῶν ἢ δὲ Ἀγγλικῆς Κυβερνήτης διαφορὰς
χορηγεῖ ἐπιχορηγήσεις καὶ χρηματικὰς ἀμοιβὰς ἀπέναντι τῆς εὐθύνης καὶ
τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας, ἂν μετὰ τετραετίαν δὲν προχθῇ τὸ ὑπηρετοῦν
πρόσωπον. 8 λιρῶν κατὰ μῆνα ἐπιμίσιον ἐλάβανεν ὁ ἀντικαταστάτης λοχα-
γὸς τὸν καταπλακωθέντα ὑπὸ τῆς καταπεσοῦσης ἐν Πειραιεὶ στέγης καταλυ-
ματίαν. Παρ' ἡμῖν ὅμως διὰ τὰ γίνη τις Καταλυματίας πρέπει νὰ γηράσῃ
πρότερον εἰς τοὺς βαθμοὺς τοῦ λογαρχοῦ καὶ εἰς τὰς δύο τάξεις τοῦ λογιστοῦ

πηδεῖα τεκτονικὴ χεὶρ δύναται μὲν νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς ἀνέγε-
σθαι Ναοῦ τινος, οὐχὶ ὅμως τοῦ Παρθενῶνος· Διότι τὸ τροποποιηθὲν
καὶ πολλῶν καὶ διαφορῶν διαταγῶν Γερμανικὸν λογιστικὸν σύστη-
μα ἐκολοβώθη πρὸ τεσσάρων ἡδὴ ἐτῶν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ νέ-
ου περὶ λογιστικῷ νόμου. Ἐχομεν ἄρα λείψανόν τι Γερμανικοῦ συ-
στήματος, πληθὺν ἐγκυκλίων διαταγῶν, καὶ μέρος τι Γαλλικοῦ συστή-
ματος, ἐμπεριεχόμενον ἐν τῷ περὶ λογιστικοῦ νόμῳ, πολυπλοκί-
αν δηλαδὴ ὕλην (β) διὰ τῆς ὁποίας ἀδυνατοῦμεν νὰ ἀνεγείρωμεν
οικίλην στοάν.

Συνιστῶ λοιπὸν μετὰ θάρρους καὶ πατριωτισμοῦ

α) Τὴν κατάργησιν τοῦ ἕλως πλημμελοῦς ἐπικρατοῦντος λογισ-
τικῆς.

β) Τὴν παραδοχὴν ὅλως νέου συστήματος ἔθνους τινὸς μεγάλου
ἰσχυροῦ στρατῶν, ἐφαρμοσθέντος καὶ τελειοποιηθέντος κατὰ τὰς
τάξεις, εἰς τὰς ἐκστρατείας, καὶ τὰς συνεχεῖς καὶ μεγάλας ὁδοπο-
ρίας, εἰς τὰ ὄρια καὶ εἰς τὰς πολιορκίας.

γ) Τὴν συγχώνευσιν τοῦ προσωπικοῦ τῶν λογιστικῶν μετὰ τῶν
οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν, ὑποχρεωμένον νὰ ὑπηρετήσῃ κατὰ διετίαν εἰς
τὴν λογιστικὴν καὶ οἰκονομικὴν ὑπηρεσίαν.

δ) Τὴν κατάργησιν τῆς ἀρχῆς τοῦ νὰ προσδιόχωνται ἀνθυπα-
ριστὰι οἱ ἐπιλοχίαι, ἂν δὲν ὑπηρετήσωσι πρότερον δύο ἔτη ὡς
πυλῆ.

ε) Τὴν σύστασιν ἐπιμελητηρίων μετὰ τοῦ ἀνήκοντος καὶ ἰσχυρῶς
ἐκλεγμένου προσωπικοῦ, τὰ ὁποῖα ἐξελέγχοντα τὰ μηνιαῖα ἐξόδα,
μὴ μόνον θέλουν εἶσθαι ἐνήμερα εἰς πᾶσαν λογιστικὴν καὶ οἰκονομικὴν
ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοῦ, ἀλλὰ θέλουν εἶσθαι τὸ φρόνητρον, οὕτως
καὶ τῶν καταχρήσεων καὶ

(β) Εἰμὶ μακρὰν τῆς ἰδέας ὅτι τὸ εἰσαχθὲν Γερμανικὸν λογιστικὸν σύστη-
μα εἶναι ἀνεπαρκές, καὶ ὅτι αἱ κατὰ διαφορὰς καιροὺς ἐκδοθέντα διαφορὰ
ἐγκυκλίαι δὲν ἔφεραν τὸ πρὸς ὃ ἐξεδόθησαν ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ τοῦ μὲν λογι-
στικῆς συστήματος ἀνατραπέντος καθ' ὅλοκληρίαν διὰ πληθῆος διαταγῶν, αἱ
ἐγκυκλίαι βιάσεις μόνον σώζονται, αἱ δὲ ἐγκυκλίαι ἐξεδόθησαν τόσον πολλαὶ καὶ
καίτοι, ὥστε καὶ οἱ ἐλέγχοντες καὶ οἱ ἐλεγχόμενοι, ὅσον καὶ ἂν δὲν ἀμοι-
ροῦντο τοῦ θεοῦ δώρου τῆς μνήμης, οὐδέποτε εἶσθαι συνεπεῖς εἰς τὰς λογι-
στικὰς τῶν πράξεις, καὶ ἔτι μᾶλλον, ὅποταν ἡ ἀργία, ἡ νοσήματος, ἡ
ἐνέκα ἀπουσιάζοντες ἐπὶ ἐν ἢ δύο ἔτη ἐπανέρχονται εἰς τὴν ὑπηρεσί-
αν. Τότε δὴ τότε, ὁμολογήσωμεν μετὰ θάρρους ὅτι ὅσον καὶ ἂν ἦσαν ἐχθραεῖς
πρότερον τῆς λογιστικῆς ὑπηρεσίας, τοσαῦτον εἶσθαι ἄλλοτε καὶ ἀμοιροῦ-
ντες ἐνέκα τῆς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ δι' ἐγκυκλίων τροποποιήσεων τῆς
ὑπηρεσίας.

ς) Τὴν ἀμοιβὴν διὰ προβιβάσμων καὶ παρασημοφοριῶν οὐχ
 γαιότητος μόνον, ἀλλὰ καὶ τιμιότητος καὶ ἰκανότητος χάριν.
 Ταῦτα γράφων δὲν κινουμαι ἀπὸ φρόνημα ἐπικρίσεων, μήτε
 βουλεύω κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν καὶ ὡς ὑπέρτης αὐτῆς, καὶ ὡς
 λίτης σέβομαι· ἀλλ' ἀπλῶς ἐκφράζω γνώμην, τὴν ὁποίαν ὁ ἐπι-
 διέπων τὰ στρατιωτικά ὑπουργός, ἂν εὐαρεστηθῆ, ἅς λάβῃ ὑ-
 ψιν του.

Σ. Κ α ρ ε λ λ η ς.

ΑΝΑΔΕΚΤΑ

ΕΛΛΑΣ.

Ἀριθ. 8133.

Περὶ τοῦ λοχαγοῦ ὑπαπιστοῦ τοῦ Α' συντάγματος.

Το Ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν

Πρὸς τὸ 1ον Πεζ. Σύνταγμα.

Προτάσει τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Συντάγματος καὶ ἐγκρίσει
 σιέως ἀπαλλάσσομεν τὸν λοχαγὸν Κ. Ξανάκη τῶν καθήκον
 ὑπαπιστοῦ τοῦ Συντάγματος καὶ ἀναθέτομεν αὐτὰ εἰς τὸν λοχα-
 Κωνστ. Δεσυνδέρην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Μαΐου 1857.

Ὁ Ὑπουργός

Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

Δ. Δελιγιάνης

Περὶ χαρακτηρισμοῦ λοχαγοῦ.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΕΙΘ ΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν εὐαρεσ-
 τὰ χαρακτηρισώμεν λοχαγὸν τὸν ἐν ἀγία ὑπολοχαγὸν τοῦ πλ
 Χρηττον Διανόπουλον.

Εἰς τὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐπι-
 λείας τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1857.

ΟΘΩΝ.

Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ

Περὶ τοῦ Ταγματάρχου Κ. Γεωβίλη.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασί-
 σαι καὶ διατάττομεν.

Μεταθέτομεν τὸν Ταγματάρχην τῆς χωροφυλακῆς Κωνστ. Γενο-
 ἄν ἀπὸ τὴν μοιραρχίαν Ἀττικῆς εἰς τὴν τῆς Ἀρκαδίας, προϊ-
 μενον αὐτῆς.

Εἰς τὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐπι-
 λείας τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Μαΐου 1857.

ΟΘΩΝ.

Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

Περὶ χαρακτηρισμοῦ Ταγματάρχου.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσα-
 σαι καὶ διατάττομεν.

Χαρακτηρίζομεν Ταγματάρχην τὸν Μοίραρχον τῆς Χωροφυλακῆς
 Ἰνστασίον Πλέσσον.

Εἰς τὸν ἡμέτερον Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν ἀνατίθεται ἡ ἐπι-
 λείας τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἀθῆναι τῇ 30 Ἀπριλίου 1857.

ΟΘΩΝ.

Α. ΣΜΟΛΕΝΣΚΗΣ.

Περὶ μεταβολῶν εἰς τὸ Μηχανικόν.

Ο Θ Ω Ν κτλ.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφασίσα-
 σαι καὶ διατάττομεν τὰς ἐξῆς μεταβολὰς εἰς τὸ Σῶμα τοῦ Μηχανικοῦ.

Ὀνομάζομεν Λοχαγούς α'. τάξεως τοὺς Λοχαγούς β'. τάξεως

Θεόδωρον Κομνηνὸν Βασίλειον Νικολαΐδην

Νικόλαον Μουσουδάκην Ἀθανάσιον Πολιτόπουλον

Προβιβάζομεν Λοχαγούς β'. τάξεως τοὺς ὑπολοχαγούς

Ἀνδρέαν Μομφεράτον, διοριζόμενον προϊστάμενον τῆς Διευθύνσεως
 Μεσσηνίας.

Γεώργιον Πράτζικαν, διοριζόμενον προϊστάμενον τῆς Διευθύνσεως
 Ἀχαρνανίας καὶ Αἰτωλίας.

Ὑπολοχαγούς τοὺς Ἀνθυπολοχαγούς

Ἀλέξανδρον Ρίζον, Ἰωάννην Λεύκαν, Ἀλέξανδρον Σβορώνον

Ἰωάννην Βουρῆν Θεόδωρον Ἠπίτην Γεώργιον Σουτζον

ΓΑΛΛΙΑ.

Νέος στρατιωτικός κώδικς συζητείται ἐν Γαλλίᾳ· διότι ὁ κώδικς ἕως τοῦδε ποινικός νόμος σύγκειται ἐκ διατάξεων ὡρισμένων κατὰ τὰ ἐκδοθέντα ἐπὶ τῆς ἐπαναστάσεως ψηφίσματα διὰ τὴν κειμένην τότε ἀνάγκην τοῦ πολέμου, ἀλλ' ἀσυναρτήτων ὡς ἐπὶ πλείστον, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀντιπραγματικῶν. Ὁ δὲ νέος κώδικς διακρίνεται εἰς 4 κεφάλαια· τὴν σύνθεσιν τῶν στρατοδικεῶν, τὴν ἀρμοδιότητα τῶν δικαστηρίων, τὴν ἀπονομήν τῶν ποινῶν καὶ τὸ ποινικὸν μέρος.

— Κατετάχθησαν ἐφέτος ἐν τῷ Γαλλικῷ στρατῷ ὡς ἐθελῶντες 21,955, τῷ δὲ 1854 ἦσαν 16,677. Ὁ πόλεμος ἀναζωπυρήσας τὸν φιλόμαχον ἦθος τῶν Γάλλων, οὐχ ἦττον δὲ καὶ ὁ περὶ προκλήσεως τοῦ στρατοῦ νόμος, ἐπήνεγκεν αὐτὴν τὴν αὔξησιν. Διότι: 23,000 ἐνεγράφησαν ἐκ νέου ὡς στρατεύσιμοι, ἐν ᾧ μόλις ἦσαν τοῦ 1854 7,807 τῷ 1854. Ἡ ἀντιμισθία τῆς δευτέρας ταύτης στρατεύσεως ἐπέτα μὲν ἔτη προσδιωρίσθη εἰς 2,300, ἔτησίως δὲ εἰς 230. Κατὰ τὸν τὸν τρόπον πολλοὶ ἀρχαῖοι στρατιῶται διέμειναν ὑπὸ τῆς βασιλείας, πολλοὶ δὲ γονεῖς διετήρησαν παρ' ἑαυτοῖς τοὺς υἱοὺς· ἀπὸ τῆς διαθήσεως 2,000 φράγκων, ὑπὲρ δὲ τῶν ἤδη κατατεταγμένων στρατιωτῶν 350 φράγκων καθ' ἕκαστον τῶν ὑπολειπομένων τῆς χρεωστικῆς αὐτῶν ὑπερσσίας ἐτῶν. Ὁ στρατὸς συγκροτεῖται ἐκ 588,000 ἀνδρῶν ἦτο δὲ τῷ μὲν 1854 ἐκ 472,734, τῷ δὲ 1855 ἐκ 577,000 συγκείμενος.

— Ἐκτελουμένης τῆς διαθήκης τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, ἐκ τῶν κληροδοτήματα 358,156 φράγκ. οἱ στρατιῶται τῆς φάλαγγος τῆς Αἰθαλίας (Ἑλλάδος) οἱ παρακολουθήσαντες τὸν Ναπολέοντα, 24,000 οἱ τραυματῆαι τοῦ Ligny καὶ Waterloo 13,000,009 φράγκ. οἱ νομοὶ, οἵτινες μάλιστα πάντων τῶν ἄλλων ἐκακοπάθησαν ὑπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Ναπολέοντος ἐκ τῶν γενομένων δύο ἀλλεπαλλήλων εἰσβολῶν συμμάχων (τὰ 56,000 φράγκ. ἀνήκοντα ἐκάστῳ νομῷ χρεωστικῶν ὑπὲρ δημοσίων κοινωφελῶν καταστημάτων) 700,000 αἱ πρὸς Brienne καὶ Méry, 400,000 οἱ ἀρχαῖοι στρατιῶται τῆς αὐτοκρατορίας, καὶ 200,000 οἱ ζῶντες σήμερον μακρὰν τῆς πεντακταχίονος 500,000 φρ. μέλλει ἵνα διανεμηθῇ αὐτοῖς ὁ αὐτοκράτωρ Νεπολεὼν πρὸς βοήθειαν τῶν οἰκογενειῶν ἐκείνων, ὅσκι ἔπαθον κατὰ τὸν πόλεμον, καθὼς καὶ 352,454 πρὸς συνταξιοδότησιν ἀξιωματικῶν, ἢ δυσχερῶν καὶ ὀρφανῶν ἀξιωματικῶν τῆς αὐτοκρατορίας.

— Κατὰ τὸν ἐκδοθέντα νόμον 100,000 φράγκ. λαμβάνονται εἰς ἀπονομήν τῆς Σεβαστουπόλεως Πελοισιέρ, ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἡγεμονοῦ ἢ μεγαλοπρεπῆς αὐτῆς σύνταξις μεταβαίνει πρὸς τὸν πρωτότοκον ἢ ἀπογόνον αὐτοῦ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

ΑΓΓΛΙΑ.

Ὁ ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸς κατὰ τὸ 1857 προσδιωρίσθη εἰς 126,796 φράγκ. τῷ δὲ 1856 ἦσαν 246,716, ὥστε ἡλαττώθη κατὰ 119,920.

— Τὸ νεοσύστατον παράσημον τῆς Βικτωρίας κατεσκευάσθη ὀρεθιστικὸν ἐκ τῶν ληφθέντων κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Κριμαίας Ρωσικῶν τηλεβόλων· ἔχει δὲ σχῆμα σταυροῦ, φέροντος ἐν μέσῳ στέφανον, ἐπ' αὐτοῦ δὲ λέοντα μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης διὰ τὴν ἀνδρείαν. Τὸ παράσημον τοῦτο τῶν μὲν στρατιωτῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκδίδεται δι' ἐρυθρᾶς ταινίας, τῶν δὲ ναυτικῶν διὰ κυανῆς.

ΑΥΣΤΡΙΑ.

Τὴν ὑπερτάτην τοῦ στρατοῦ διοίκησιν ἔλαβεν ὁ ἀρχιδούξ Οὐίλλιαμ· ἔτι ἀντὶ τοῦ αὐτοκράτορος αὐτοῦ χάριν εὐκολίας τῶν περὶ τὴν διοίκησιν.

— Ὁ αὐτοκράτωρ δεχθεὶς τὴν παραίτησιν τοῦ στρατάρχου Ραδέκιν ἀνέδειξε διοικητὴν γενικὸν τοῦ Λομβαρδοβενετικῆ βασιλείου τὸν ἀρχιδούκα Φερδινάνδον Μαξιμιλιανόν.

Ὁ στρατάρχης Ραδέσκης μένει ἐν Ἰταλίᾳ λαμβάνων 100,000 φλορίνας ἐτήσιον σύνταξιν. Ἀποχωριζόμενος δὲ τοῦ στρατοῦ τῆ 1 Μαρτίου προσεφώνησε μετὰ πολλῶν ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς.

« Στρατιῶται! δὲν σᾶς ἀποχαιρετῶ· ἐπειδὴ μένω ἐν μέσῳ ἡμῶν πάντοτε· ἀλλ' ἀφίνω εἰς νεωτέρων χεῖρας τὴν φροντίδα τοῦ νὰ σᾶς ἐπιβλέψωσιν, ὥστε νὰ δεῖξω κατὰ τὴν κρίσιμον στιγμήν, ἂν ἡ ψῆφος τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορος μ' ἐπανηκαλέτη πάλιν, ὅτι κρατῶ πάντοτε σταθερῶς εἰς τὰς χεῖρας τὸ ξίφος, ὅπερ ἐκράτησα 72 ἔτη κατὰ πολλὰς μάχας. Σᾶς εὐχαριστῶ ὅμως διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ ἐμπιστοσύνην ἐνταυτῷ καὶ ἀγάπην σας, οὐχ ἦττον δὲ καὶ διὰ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἀνδρίαν, ἧτις ἐκδηλοῦσιν ἡμᾶς εἰς τοσαύτας νίκας μετὰ τῶν κοινῶν εὐφρομιῶν τοῦ κόσμου. Ἐπαναλαμβάνω ὅσα εἶπα καὶ κατὰ τὸ 1848, ὅτι ἡ λαμπρὰ τῆς ζωῆς μου δύσιν εἶναι ἰδικόν σας ἔργον. Εἰς σᾶς χρεωστῶ ὅτι ἐπραξά, καὶ αἱ ἀρεταὶ σας ἐπλεξαν τὸν στέφανον, ὅστις κατὰ χάριν τοῦ σεβαστοῦ ἡμῶν αὐτοκράτορος στολιζέται τὴν πολιάν κεφαλὴν μου. Δεχθῆτε τὴν εὐγνωμοσύνην μου, στρατιῶται. Θέλετε διαφυλάξαι μέχρι θανάτου, ἔχω τὴν πεποίθησιν, τὰ δικαιοῦματα τοῦ αὐτοκράτορός σας καὶ τὴν τιμὴν τῶν ὄπλων σας.

— Ἐδόθη γενικὴ ἀμνηστία πρὸς τοὺς λειποτακτῆσαντας στρατιῶτας κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Ἰταλίας 1848—1849. ἀλλ' ὑποχρεοῦνται ἵνα ἐκτελέσωσι τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τῆς στρατείας των.

— Πρὶν ἀναχώρησιν ἐκ Μεδιολάνων ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ιωσήφ διέταξε ἵνα ἀνεγερθῆ ἐν τῷ δημοσίῳ κήπῳ ὁ πρὸ πολλοῦ πτωχὸς ἀνδρῆς τοῦ Ναπολέοντος, ἔργον τοῦ Κανόβα, ἐπὶ βῆμα ἀξίου τῆς εἰκόνας, ἣν φέρει, κατασκευασθησομένου δαπάνῃ δημοτικῇ. Τὸ εἰρημένον ἄγαλμα ἵστατο κατὰ τινὰ γωνίαν τῆς ἀκαδημίας καλῶν τεχνῶν « ἀὲν εἶναι αὕτη ἡ θέσις του, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ, πρέπει νὰ ἐκτεθῆ εἰς πάντων τὰς ὄψεις. Ὁ Ναπολεὼν ἐπραξέ ποτε ὑπὲρ τῆς πόλεως τῶν Μεδιολάνων ὅθεν ἡ πόλις πρέπει νὰ βεβαιωθῆ τοὺς χαρακτῆρας του κατὰ πᾶσαν ὥραν.»

ΒΑΥΑΡΙΑ.

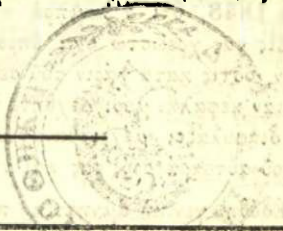
Ἐκ 41,687 νεοσυλλέκτων ἐφέτος 1/4 κατετάχθησαν, δηλ. 10,117 εἰς τὸ πεζικόν, 2,030 εἰς τὸ πυροβολικόν, 1,456 εἰς τὸ ἵππικόν, 237 εἰς τὸ μηχανικόν καὶ 94 εἰς τὸ ἰατρικόν σῶμα.

ΒΕΛΓΙΟΝ.

Ἡ ὀπλοποιία αὐξάνει διηλεκτῶς ἐν Λουγδούρῳ Παταυῶν. Τῷ 1880 κατασκευάσθησαν 432,347 ὅπλα δοκιμασθέντα ἤδη, τῷ δὲ 1881 587,924. Ἐν τῷ μεταξὺ τῶν 6 ἐτῶν ἐπωλήθησαν 3,461,503 ὅπλα. Ἐκατὸν ὀπλοποιοὶ καὶ 10—12,000 ἐργάται συνεργοῦσιν εἰς τὴν τεράστιον ταύτην παραγωγὴν.

ΣΑΡΔΙΝΙΑ.

Ἡ κυβέρνησις προπαρασκευάζει σχέδιον νέου ἰσχυροῦ στρατιωτικοῦ νόμου. Διαίρει δὲ κατ' αὐτὸ τὸν στρατὸν εἰς τρεῖς κατηγορίας· ἡ πρώτη περιλαμβάνει τοὺς μεταξὺ 18 καὶ 25 ἐτῶν ἢ δευτέρα τοὺς μεταξὺ 26 καὶ 35· ἡ δὲ τρίτη τοὺς μεταξὺ 36 καὶ 50. Πολέμου δοθέντος κινουμένοι αἱ δύο πρώται, ἡ δὲ τρίτη διατηρεῖ τὴν εὐταξίαν ἐντὸς τοῦ Βασιλείου.

ἘΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΛΑΘΗ ΤΥΧΗ

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ

Τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν

Ι. ΣΤΑΥΡΙΑΝΟΣ, Υπομείραρχος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Περὶ Μογίμου στρατοῦ. — Σύνοψις τῶν κατὰ τὴν Κριμαίαν πρωτίστως πολεμικῶν συμβάντων. (Συνέχεια). — Περὶ λογιστικοῦ συστήματος. — ΑΝΑΛΕΚΤΑ. — Περὶ μεταβολῶν, χαρακτηρισμοῦ καὶ παρατιήσεως διαφόρων ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων σωμάτων. — Βασ. διατάγματα. — Ἐφημερίς τοῦ στρατοῦ. — Νεκρολογία, ταγματάρχης Β. Παγωνάτος ἢ Ἀθάνατος. — Εἰδήσεις, Γαλλίας, Ἀγγλίας, Αὐστρίας, Βαυαρίας, Βελγίου καὶ Σαρδινίας.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐπειδὴ πολλοὶ ἐκ τῶν Κ. Ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ μᾶς παρετήρησαν ὅτι κατὰ λάθος δὲν περιῆλθεν εἰς αὐτοὺς ἡ Ἀγγελία τοῦ Ἀπομάχου, ὅπως καταγράψωσιν ὡς συνδρομηταί· ἐξαποστέλλομεν πρὸς πάντας τὸ φυλλάδιον, καὶ ὅστις δὲν εὐχαριστήθῃ νὰ μεθέξῃ τῆς τιμῆς νὰ συνδράμῃ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τοῦ Στρατοῦ, παρακαλεῖται νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως. Ὅστις ἐκ τῶν μὴ καταγραφέντων ὡς συνδρομητῶν δεχθῇ τὸ πρῶτον φυλλάδιον τοῦ Ἀπομάχου, λογίζεται συνδρομητὴς ἐπὶ ἓν ἔτος.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομητῶν τοῦ Ἀπομάχου θέλου δημοσιευθῆ καθ' ἑξαμηνίαν μετὰ τοῦ γενικοῦ καταλόγου τῶν Κ. Κ. Ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, εἰς ὃν θέλουσι διακρινεσθαι ὡς συνδρομηταὶ τοῦ Ἀπομάχου.

Ὅστις ἐν τῇ πατριωτικῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι προσφέρει πλεον τῶν ἡθ' ὄραχμῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν θέλει ἀνακηρύττεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀπομάχου εὐεργέτης τοῦ ταμεῖου καὶ θέλει δημοσιεύεσθαι τὸ ὄνομά του.

Ὅσακις ἀλλάσσοις τόπον, διαμονῆς οἱ συνδρομηταί, δηλοποιήσιν ἀρμοδίως τὸν Διευθυντὴν τοῦ Ἀπομάχου.